

טיוטת חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 7), התשע"ד – 2014 – אישור
החלטת ועדת שרים לענייני חקיקה

הצעה להחלטה

מחליטים :

א. לאשר את ההחלטה מס. חק/1064 של ועדת שרים לענייני חקיקה מיום 14.7.2014 המצ"ב.

ב. בהתאם לסעיף 81(ג) בתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת להקדים את הדיון בהצעת החוק.

דברי הסבר

רקע כללי

1. כבר שנים רבות שתחום הניקוז וההגנה מפני שטפונות לא מטופל כנדרש. נוסחו של החוק לא התעדכן בהתאם לשינויים שחלו במהלך השנים ולא נותן ביטוי לכל ההיבטים שיש לשקול בהסדרת הניקוז. בנוסף, חלוקת האחריות והסמכות להסדרת הניקוז בין הרשויות האגניות ובין רשויות מוניציפאליות, כפי שהיא קבועה בחוק היום, לא ברורה דיה, בכל הנוגע לתחומי יישובים. אי בהירות זו גורמת לתקלות. לאורך השנים לא הושקעו תקציבים מספקים כנדרש להסדרת תשתית הניקוז במדינה. וכפי שנכתב מבקר המדינה עוד בשנת 1993: "תשתית הניקוז במדינה הוזנחה זה שנים ולא הושקעו הסכומים הנדרשים בתכנונה, בהסדרתה, בפיתוחה ובתחזוקתה". אחת הסיבות המרכזיות לבעיה זו, נעוצה בהסדר הקבוע בחוק למימון הוצאות של פעולות ניקוז המבוצעות על ידי רשויות הניקוז.
2. לבסוף, ב-9.5.10 הטילה הממשלה, בהחלטתה מס' 1659, על משרדי החקלאות ופיתוח הכפר והאוצר להפיץ עד ל-30.9.10 תזכיר חוק לתיקון חוק הניקוז. ואולם היות שהנושא מורכב ונדרשה עבודת מטה בשיתוף רשויות הניקוז ומשרדי ממשלה רלוונטיים אחרים, פורסמה בשלב ראשון ב-4.9.11 טיוטת תזכיר חוק, להערות המשרדים. לאחר קבלת הערות לטיוטת התזכיר וקיום דיונים לגביהן, הופץ תזכיר החוק ב-21.7.13.
3. במהלך השנה החולפת מאז הופץ תזכיר החוק, קיים משרד החקלאות ופיתוח הכפר דיונים רבים עם כלל המשרדים ששלחו הערות לנוסח, על מנת להגיע עמם להסכמות. בהמשך לדיונים אלה העלה המשרד לפני כחודש את טיוטת החוק לדיון בוועדת שרים לחקיקה, על דעת כל משרדי הממשלה שהעירו הערות לתזכיר, לאחר שהוטמעו מרבית הערותיהם בטיטת החוק. משרדים אלה הם משרד האוצר, שהיה שותף מלא בקידום התיקון ובגיבושו, משרד המשפטים, רשות המים, המשרד להגנת הסביבה, משרד הפנים, רשות הטבע והגנים ומשרד הבריאות.
4. בעקבות התנגדות של משרד הפנים שהועלתה בתקופה האחרונה, נדחתה ההכרעה בוועדת השרים לחקיקה ע"מ לנסות להגיע להסכמות גם עם משרד הפנים בסוגיה שהפריעה לו – סעיף התקצוב. לאחר קיום דיונים עם משרד הפנים ועם משרד האוצר ולאחר מאמצים רבים של כל הצדדים הגיעו משרדי הממשלה לנוסח המוסכם גם עליהם. כך, טיוטת החוק תואמה עם כל המשרדים הרלוונטיים לעניין והוגשה על דעתם ב-14.7.14 לאישור ועדת השרים לחקיקה, והוועדה אישרה את טיוטת החוק.
5. משרד החקלאות ופיתוח הכפר עדכן את הוועדה בדיון, על דעת משרד המשפטים, כי בכוונתו להגיש את הצעת ההחלטה המוצעת כעת, כדי שניתן יהיה להספיק ולהעלות את טיוטת החוק לקריאה ראשונה עוד במושב הנוכחי. ככל שלא תקוצר התקופה להגשת ערר על החלטת ועדת השרים לחקיקה, לא ניתן יהיה להספיק ולהעלות את טיוטת החוק

לקריאה ראשונה עוד במושב הנוכחי, והמאמץ הרב שהושקע בהגעה להסכמות עם כלל המשרדים הרלוונטיים עלול לרדת לטמיון, לעכב את הרפורמה הרחבה בתחום כה חשוב זה בפרק זמן ממושך נוסף ולגרום נזק לאינטרס הציבורי.

6. בנסיבות אלה מתבקשת הממשלה לקבוע כי החלטת ועדת השרים לחקיקה היא על דעתה, ולהורות למזכיר הממשלה לבקש מוועדת הכנסת להחליט על הקדמת הדיון בהצעת החוק לפי סעיף 81(ג) לתקנון הכנסת, כך שניתן יהיה להעלות את ההצעה לקריאה ראשונה במושב הכנסת הנוכחי.

נתונים כלכליים וההשפעה על משק המדינה

אין.

תקציב

אין.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם

אין.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

הצעת ההחלטה היא על דעת משרד המשפטים, משרד האוצר, משרד הפנים, רשות המים, המשרד להגנת הסביבה ומשרד הבריאות.

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

החלטת הממשלה מס' 1659 מיום 9.5.10.

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה ולוועדות השרים

חוות הדעת מצ"ב.

סיווגים

סיווג ראשי: 07חקיקה ממשלתית

תחום פעולה עיקרי: 05תשתיות וסביבה

מוגש על ידי שר החקלאות ופיתוח הכפר

י"ח בתמוז התשע"ד
16 ביולי 2014

מדינת ישראל
משרד החקלאות ופיתוח הכפר
הלשכה המשפטית

16 ביולי 2014

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה ולוועדות השרים

נושא הצעת ההחלטה: חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 7), התשע"ד – 2014.

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטיה המשפטיים:

כפי שפורט בדברי ההסבר, טיוטת החוק תואמה עם כל המשרדים הרלוונטיים לעניין והוגשה על דעתם ב-14.7.14 לאישור ועדת השרים לחקיקה, והוועדה אישרה את טיוטת החוק מבלי שהייתה התנגדות של משרד כלשהו.

היות שמושב הכנסת הנוכחי יסתיים בתוך זמן קצר, ככל שלא תקוצר התקופה להגשת ערר על החלטת ועדת השרים לחקיקה, לא ניתן יהיה להספיק ולהעלות את טיוטת החוק לקריאה ראשונה עוד במושב הנוכחי.

במקרה כזה קיים חשש כי המאמץ הרב שהושקע בהגעה להסכמות עם כלל המשרדים הרלוונטיים עלול לרדת לטמיון, לעכב את הרפורמה הרחבה בתחום ניהול הנגר בפרק זמן ממושך נוסף, ולגרום נזק לאינטרס הציבורי.

בנסיבות אלה יש הצדקה לקצר את התקופה להגשת ערר על החלטת ועדת השרים לחקיקה. הצעה זו אושרה גם על ידי משרד המשפטים ומשרד החקלאות עדכן את ועדת השרים בדיון מ-14.7.14 על כוונתו להגיש לממשלה.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

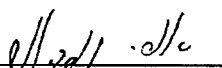
אין קושי משפטי.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

הצעת ההחלטה היא על דעת משרד המשפטים, והלשכות המשפטיות של משרד האוצר, משרד הפנים, המשרד להגנת הסביבה ומשרד הבריאות. ההצעה נשלחה באיחור ליועצת המשפטית של רשות המים ובשל כך טרם התקבלה עמדתה.

עמדת הלשכה המשפטית של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:

עמדת הלשכה המשפטית של משרד החקלאות היא כי אין מניעה משפטית לאשר את ההצעה.

אורי נוסבאום, עו"ד
ממונה (יעוץ משפטי)

מזכירות הממשלה

החלטה מספר חק/1064 של ועדת השרים לענייני חקיקה מיום 14.07.2014.

חק/1064. טיוטת חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 7), התשע"ד-2014

מ ח ל י ט י ם, לאשר את טיוטת חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 7), התשע"ד-2014 המצורפת (דפים 28-72) בכפוף לכך שבמהלך הליכי החקיקה בכנסת ייעשה תיאום עם משרד הפנים ומשרד האוצר.

טיוטת חוק

(1) שם החוק המוצע

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 7), התשע"ד – 2014.

(2) מטרת החוק המוצע והצורך בו

בדברי ההסבר לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח-1957 (להלן – החוק/חוק הניקוז)¹, נכתב לאמור:

"החוק המוצע בא להסדיר את בעיית הניקוז ומניעת שטפונות הסדר יסודי ומקיף. אין לתאר חקלאות יעילה בלי ניקוז טוב. הדבר נכון בעיקר לגבי שטחי שלחין, אך במידה רבה גם לגבי שטחי בעל. הנזקים הנגרמים לחקלאות מחוסר ניקוז ומן השטפונות הפוקדים את המדינה שנה שנה הוכיחו בעליל את ההכרח בפתרון ממלכתי לבעיה זו, שאין לפתרה על ידי פעולות ארעיות או מקומיות".

מדברי ההסבר כאמור עולה כי בעת חקיקת החוק, הסדרת הניקוז נדרשה בעיקרה לעניין שטחים חקלאיים, ואולם מאז חקיקת חוק הניקוז בשנת 1957, חלו שינויים רבים בפני השטח. השטח הבנוי למגורים, לתעשייה ולתשתית פיזית (כבישים, שדות חניה וכד') גדל על חשבון שטחים פתוחים וחקלאיים שבהם יכלו לחלחל מי הנגר העילי. כתוצאה מכך, גדלו מאוד כמויות מי הנגר העילי שזורמות לנחלים וגדלה עוצמת הזרימה שלהם. תהליך העיור המואץ בעיקר במישור החוף, קירב לנחלים אזורים מאוכלסים בצפיפות רבה.²

התפתחות זו מחזקת את הצורך בהסדרת הניקוז בראש ובראשונה לשם מניעת פגיעה ברכוש ובנפש.

כמו כן, להסדרה איכותית של הניקוז השלכה גם על היבטים רבים נוספים המשליכים על כלל הציבור, כגון מניעת מפגעים בריאותיים וסביבתיים, שמירה על הטבע, ניצול מים לטובת משק המים לכלל השימושים ועוד היבטים הקשורים לתחומי אחריות של משרדי ממשלה שונים.

נוסחו של החוק לא התעדכן בהתאם לשינויים שחלו במהלך השנים ולא נותן ביטוי לכל ההיבטים שיש לשקול בהסדרת הניקוז.

בנוסף, חלוקת האחריות והסמכות להסדרת הניקוז בין הרשויות האגניות ובין רשויות מוניציפאליות, כפי שהיא קבועה בחוק היום, לא ברורה דיה, בכל הנוגע לתחומי יישובים. אי בהירות זו גורמת לתקלות ומוצע להבהיר את חלוקת האחריות.

כמו כן, מבקר המדינה התריע כי לאורך השנים לא הושקעו תקציבים מספקים כנדרש להסדרת תשתית הניקוז במדינה. וכפי שנכתב³: "תשתית הניקוז במדינה הוזנחה זה שנים ולא הושקעו הסכומים הנדרשים בתכנונה, בהסדרתה, בפיתוחה ובתחזוקתה".

אחת הסיבות המרכזיות לבעיה זו, נעוצה בהסדר הקבוע בחוק למימון הוצאות של פעולות ניקוז

¹ ה"ח תשי"ז, עמ' 254.

² מתוך דו"ח ביקורת של מבקר המדינה מ-1993 על תשתיות הניקוז במדינה.

³ שם.

המבוצעות על ידי רשויות הניקוז. לפי ההסדר הקבוע, רשות הניקוז, שבהתאם לחוק הקיים רוב חברי הנהלתה הם נציגי הרשויות המקומיות, היא זו שמוסמכת להחליט מה יהיה גובה התשלום שבו יישאו הרשויות המקומיות שבתחומה, לכיסוי הוצאות אלה. בחלק מן המקרים הרשויות המקומיות אינן מעבירות תקציב מספק לרשות הניקוז האגנית. לפיכך מוצע לתקן את החוק, כמפורט להלן, בעיקר 4.

בנוסף, הצעת החוק מציעה לקבוע שינויים מבניים באורגנים השונים כדי להביא לטיפול יעיל ואפקטיבי יותר בהסדרת הניקוז בישראל.

(3) עיקרי החוק

עיקר 1 – שם החוק, הגדרות ומטרת החוק (סעיפים 1 עד 4)

לאור ההתפתחות בתפישה כיצד נכון וראוי לטפל במי הנגר, יש מקום לערוך שינוי בסעיף ההגדרות, ובמקום המילה "ניקוז" להשתמש בביטוי "ניהול נגר". ביטוי זה מתאים יותר לראייה הנהוגה כיום, לפיה אין לראות במי הנגר מטרד בלבד, שדרך הטיפול היחידה בו היא הרחקתו לים למניעת נזקים, אלא כמשאב שניתן לנצלו לצרכי משק המים, לשמירה על הטבע ועוד. כמו כן מוצע להוסיף סעיף מטרת החוק, כמקובל בחקיקה עדכנית. בנוסף מוצע להוסיף הגדרות נוספות המשמשות בסעיפים נוספים שמוצע להוסיף לחוק הראשי.

עיקר 2 – שינוי הרכב וסמכויות המועצה הארצית לניקוז (סעיפים 5 עד 7 ו-59)

בהתאם לסעיף 2 לחוק, מונתה מועצה ארצית לענייני ניקוז שתפקידה לייעץ לשר החקלאות בדבר הכרזה על אזור ניקוז, אישור תכניות ניקוז על ידי רשויות הניקוז וכל עניין אחר של מדיניות כללית הכרוך בביצוע החוק.

כפי שקובע נוסח החוק היום, בהרכב המועצה יש 8 נציגים של ארגונים חקלאיים יציגים. ייתכן כי להרכב זה היה היגיון בעת חקיקת החוק, שעה שהסדרת הניקוז נדרשה בעיקר להגנה על שטחים חקלאיים. כיום, הרכב המועצה לא נותן ביטוי הולם למכלול ההיבטים אותם נדרש לבחון בעת קבלת החלטות בענייני ניקוז. נציגי ארגונים חקלאיים ונציגי רשויות ניקוז ורשויות מקומיות, המכהנים כיום כחברים במועצה ולמעשה הינם רוב בה, מייצגים שיקולים מקומיים או מגזריים שאינם מספקים לשם קבלת החלטות מיטביות בתחום הניקוז, תחום בעל היבטים ארציים המשליכים, כאמור, על כלל הציבור, בתחומי חיים רבים.

לפיכך מוצע לשנות את הרכב המועצה, כך שבראשה יעמוד נציג ציבור בעל ידע ומומחיות בתחומי פעילותה של המועצה, וחבריה יהיו נציגים בכירים של משרדי הממשלה שאחראים על ההיבטים המרכזיים שיש לשקול בענייני ניהול הנגר, ונציגי ציבור נוספים. יובהר כי בהרכב המועצה ניתנה תשומת הלב לייצוג מאוזן של כלל ההיבטים הרלבנטיים, ולפיכך לכל גוף ממשלתי רלבנטי יהיה נציג אחד במועצה.

בנוסף, בהתאם לסעיף 2 לחוק הנוכחי, המועצה הארצית היא גוף מייצג בלבד לשר החקלאות. בהמשך לשינוי המוצע בהרכב המועצה, יהיו נתונות לה סמכויות לגבש את המדיניות בתחום ניהול הנגר ולאשר תכניות ליישומה בפועל, כגון הסמכות לאשר תכניות עבודה שנתיות של הרשויות האגניות, ולאשר באופן פרטני כל מפעל ניהול נגר. כך יובטח כי בטרם יאושר מפעל ניהול נגר ייבחן הצורך בו ויילקחו בחשבון ההיבטים השונים המושפעים על ידו, על-ידי הגורמים

המקצועיים השונים האמונים עליהם.

כמו כן, סמכויות נוספות שיינתנו למועצה הארצית, כפי שמוצע, הן הסמכות לקבוע, בכפוף לתקנות של השרים, את טווח התעריפים שיהיה על הרשויות המקומיות להעביר לרשויות האגניות בכדי לאפשר את פעילותן; הסמכות לקבוע רשימה של עורקים ראשיים ועוד.

עיקר 3 – הקמת רשות ארצית לניהול נגר והכנת תכניות אב (סעיף 8)

בחוק ניתנו סמכויות מסוימות למנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב כזרועו הארוכה של שר החקלאות, זאת עוד מהתקופה שנציבות המים הייתה חלק ממשרד החקלאות. ואולם כיום מדובר במשרדים נפרדים, וביזור סמכויות זה בין גורמים ממשלתיים שונים מביא לחוסר בהירות בחלוקת התפקידים ומהווה מקור מרכזי לתקלות. כמו כן, בהיות שר החקלאות הגורם האחראי ליישום החוק, מן הראוי שעובדי משרדו ישמשו כזרועו הארוכה לעניין זה.

בהתאם לכך, מוצע להקים במשרד החקלאות רשות ארצית לניהול נגר, על בסיס האגף לשימור קרקע ולניקוז במשרד. תפקידה המרכזי של הרשות יהיה לסייע מקצועית ומנהלית למועצה הארצית ולשר ולפקח על פעולות הרשויות האגניות.

בנוסף, בחוק העיקרי אין כל התייחסות לתכנון ארוך טווח בתחום ניהול הנגר. מוצע לחייב את הרשות הארצית ואת הרשויות האגניות לגבש תכניות כאמור בהתאם לאמות מידה שיקבעו השרים בתקנות. תכניות אלה לא יסתרו כל תכנית מתאר ארצית וייקבעו בהתחשב בשיקולים נוספים.

עיקר 4 – פיקוח על עורקים (סעיפים 10 עד 14)

סעיפים 4 ו-5 לחוק העיקרי אוסרים על אדם להטות מים ולבצע פעולות שונות בעורקים וברצועות המגן שלהם אלא בהיתר ממנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב. ואולם, כפי שצוין לעיל, אין מקום כי מנהל רשות המים ימשיך לשמש כזרועו הארוכה של שר החקלאות לעניין חוק זה ויש לרכז את הסמכויות תחת משרד ממשלתי אחד, משרד החקלאות.

היות שרשויות הניקוז האגניות הן הגופים הנמצאים בשטח, ותפקידן הוא לדאוג לניקוזו הסדיר של התחום שנקבע להן, מוצע להעביר למנהלי הרשויות האגניות את הסמכות להוציא היתרים לביצוע הפעולות האמורות בעורקים שאינם ראשיים ולאפשר להם להורות על החזרת המצב לקדמותו ועל ביצוע העבודות הדרושות לכך בעורקים כאמור.

עם זאת, את סמכות הפיקוח כאמור בנוגע לעורקים ראשיים מוצע להשאיר לגורם ארצי – מנהל הרשות הארצית.

עם זאת, בשל ההשפעה של פעולות בעורק על משק המים ועל היבטים סביבתיים, ולאור קיומן של סמכויות מקבילות בחוק המים ובחוק רשויות נחלים ומעיינות, מוצע להכפיף הוצאת היתרים כאמור להסכמת מנהל רשות המים ובעורקים ראשיים גם להתייעצות עם השר להגנת הסביבה. כמו כן מוצע כי על החלטות מנהלי הרשויות האגניות ניתן יהיה להשיג בפני מנהל הרשות הארצית.

בהתאם לשינויים אלה מוצע לעדכן את הסמכויות להוצאת צווים להחזרת המצב לקדמותו לפי סעיף 7 לחוק העיקרי.

עיקר 5 – הסדרת הניקוז בתחום יישובים (סעיפים 15 ו-16)

סעיף 9 לחוק הנוכחי, שכותרתו "הוראות מיוחדות לתיעול עירוני", קובע לאמור:

"פרק זה אינו חל לגבי עורקים שהותקנו או סודרו במיוחד על ידי עיריה או מועצה מקומית בתחומה לשם ניקוז מי גשמים אלא במידה שקבע שר החקלאות, בהתייעצות עם שר הפנים, לגבי אותה עיריה או מועצה מקומית, בהודעה שפורסמה ברשומות;

לענין זה, "מועצה מקומית" – למעט מועצה אזורית שהוקמה תוך כדי שימוש בסמכויות לפי סעיף 5(3) לפקודת המועצות המקומיות, 1941."

אף שסעיף זה מחריג את הפרק השני לחוק בלבד, לענין "עורקים שהותקנו או סודרו במיוחד על ידי עיריה או מועצה מקומית בתחומה", בפועל ההתנהלות היא כזו, שהרשויות האגניות אינן אחראיות לטיפול בעורקים בתוך תחומי יישובים. במקביל, סעיף 235 לפקודת העיריות מסמיך את העיריות להסדיר את הניקוז בשטחן.

התנהלות זו קיבלה תמיכה מסוימת בפסקי דין שונים.

לדוגמא, בעת"מ 26267-09-09 רשות ניקוז גליל מערבי נ' עיריית נהריה ואח', דרשה רשות הניקוז לחייב את העירייה להסכים לביצוע עבודות להסדרת נחל הגעתון, בתחומה של העיר נהריה, באמצעות רשות הניקוז. העירייה סירבה לביצוע העבודות בתחומי העיר על ידי רשות הניקוז וביקשה לבצע את העבודות בעצמה.

בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי נקבע כדלקמן:

"רצונה של העירייה כי היא זו שתבצע את העבודות אינה בלתי סבירה. מדובר בשטח שבבעלות העירייה, העבודות צפויות להתבצע בציר עירוני מרכזי ויש לתאם את העבודות עם מחלקת העירייה השונות. על העירייה מוטלת חובה על פי דין לדאוג להסדרת הכבישים, הרחובות ותעלות הניקוז שבשטחה ועל כן היא בעלת אינטרס בביצוע עבודות הניקוז (ראה סעיף 235 לפקודת העיריות [נוסח-חדש])."

עם זאת, דווקא במקרים כדוגמת זה שנדון בפסק הדין הנ"ל, שעסק בהסדרת נחל הגעתון, שהנו עורק ניקוז ראשי, המנקז מים משטחים רבים שמצויים מחוץ לשטחה של העיר נהריה, כל פעולה שמבוצעת בנחל בתוך תחומה של הרשות המקומית משפיעה על הניקוז מחוץ לשטחה של הרשות.

לפיכך יש חשיבות רבה, במקרים מעין אלה, בהסדרת הניקוז על ידי הגורם האזורי, שהוא הרשות האגנית, האחראית על אותו אגן ניקוז.

חלוקת האחריות כאמור אינה ברורה דיה בנוסח הנוכחי של החוק, ולפיכך מוצע להבהיר בהצעה זו.

עיקר 6 – היבטים תאגידיים (סעיפים 17 עד 23)

בסעיף 11(א) לחוק הוסמך שר החקלאות להקים בצו רשות ניקוז, לקבוע את תחומה ואת הרכבה. בתוקף סמכות זו קבע השר את צו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשויות ניקוז), תש"ך-1960. ואולם הוראות הצו הן ארכאיות ואינן מגדירות באופן מספק את האורגנים של הרשויות סמכויותיהם, סדרי עבודתם ועוד. כמו כן, מקובל לקבוע הוראות כאלה בחקיקה ראשית. לפיכך במסגרת הצעה זו מוצע להטמיע הוראות אלה, לאחר עדכון, בחוק עצמו.

עיקר 7 – מפעלי ניהול נגר (סעיפים 24 עד 49)

הפרק הרביעי לחוק העיקרי עוסק, בין השאר, בהכנת תכניות על ידי רשויות הניקוז ובדרכי אישורן. סעיף 18 לחוק העיקרי קובע רשימת נושאים שאליהם צריכה להתייחס כל תכנית ניקוז. לאור ההשפעה האפשרית של מפעלי ניקוז על היבטים סביבתיים, על מקורות מים ועל איכות המים בהם, מוצע להוסיף לרשימה זו גם נושאים אלה.

סעיף 19 לחוק העיקרי קובע חובת פרסום תכנית. ואולם דרך הפרסום הקבועה בו הינה חסרה ואינה מספקת. לפיכך מוצע לעדכן את דרכי הפרסום בדומה להסדרים הקבועים בחוק התכנון והבניה.

כמו כן, מוצע להעביר את הסמכות לאשר תכניות מהשר למועצה, בהיותה הגוף שנותן ביטוי למגוון האינטרסים המושפעים מתכניות אלה.

בסעיף 22 לחוק העיקרי מוצע להוסיף כי אם תכנית חלה בתחום גן לאומי או שמורת טבע, או בשטח שיועד לכך, לא תאשר אותה המועצה אלא בהסכמת מנהל הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים, לאור ההשפעה המהותית שעשויה להיות לתכנית על תחומים אלה.

חלק ניכר מפעילות הרשויות האגניות מתמקד בתחזוקת מפעלי ניקוז, ואולם בחוק העיקרי אין התייחסות לפעילות זו, אלא לתכנון ולביצוע מפעלי הניקוז בלבד. לפיכך מוצע להסמיך את השרים לקבוע אמות מידה בעניין זה.

בנוסף, מוצע לבצע ביתר סעיפי הפרק הרביעי תיקונים נוספים, סמנטיים וטכניים הנובעים משינוי השם "רשות ניקוז" ל"רשות אגנית" וכן מעדכון מונחים ארכאיים. כמו כן, בסעיפים שונים מוצע להעביר את סמכות אישור השר למועצה, בהיותה הגורם המתאים ביותר וכפי שמוצע ככלל לעניין אישור תכניות ניקוז.

עיקר 8 – שינוי דרך מימון פעולות הרשויות האגניות (סעיפים 50 עד 61)

בחוק הקיים ניתנו סמכויות לרשויות הניקוז האגניות לגבות את הוצאות פעולות הניקוז בשתי דרכים. האחת, הטלת ארנונות ניקוז על בעלי מקרקעין, לפי סעיף 36 לחוק. והשנייה, הטלת מכסות ניקוז לפי סעיף 43 לחוק.

דרך המימון שנבחרה על ידי רשויות הניקוז היא הטלת מכסות ניקוז לפי סעיף 43 לחוק. מידי שנה, מגישות רשויות הניקוז לאישור שר החקלאות, שר האוצר ושר הפנים, הצעה לגביית מכסות ניקוז מהרשויות המקומיות שבתחומן ומרשות מקרקעי ישראל.

ואולם הגם שלכאורה נבחר מסלול הגביה של מכסות ניקוז לפי סעיף 43 לחוק, הוראות הסעיף לא ניתנות ליישום במלואן. לדוגמא, בסעיף 43א(ג) לחוק נקבע, כי חלוקת נטל ההוצאות לפי מכסות תיעשה, ככל האפשר, בשים לב למידת ההנאה והתועלת שישנן לכל רשות מקומית ולבעלי השטחים כאמור בפעולת הניקוז ולמידה שבה נגרם הצורך בפעולת הניקוז על ידי מפעלים, מיתקנים ומבנים הנמצאים בתחומם. בשל הקושי ביישום ההוראה, רשויות הניקוז לא ערכו בדיקה של מידת ההנאה והתועלת.

כמו כן, חלוקת המכסות בין הרשויות המקומיות לרשות מקרקעי ישראל בוצעה במהלך השנים בהתחשב בהנחיות וסיכומים שיצאו מעת לעת משרדי האוצר והחקלאות.

זאת ועוד, בהתאם לסעיף 11(ג) לחוק, הנהלת רשות ניקוז אגנית מורכבת מרוב של נציגי הרשויות המקומיות שבתחומה ומיעוט של נציגי הממשלה – עד שלושה.

כפי שצוין בעיקר 3 לעיל, בהתאם למצב הנוהג, הסדרת הניקוז בתוך תחומי הרשות המקומית היא באחריות הרשות המקומית. כפי שצוין שם, מוצע ככלל להשאיר חלוקת אחריות זו, מלבד לעניין עורקים ראשיים שעוברים בתחום הרשות המקומית.

פעולות הניקוז שבתחום אחריות רשות הניקוז, שבמרבית המקרים ימשיכו להיות מחוץ לתחומי הרשויות המקומיות גם לפי התיקון המוצע, ממומנות בחלקן הגדול מתקציבן השוטף של הרשויות המקומיות.

התוצאה היא, כי נציגי הרשויות המקומיות, שמהווים כיום רוב בין חברי הנהלת רשות הניקוז, מצויים לכאורה בניגוד אינטרסים – האינטרס לגבות היטל שיספיק לביצוע פעולות ניקוז מיטביות אל מול האינטרס להפחית את הנטל על תקציב הרשות המקומית. ניגוד אינטרסים זה מתחדד לאור העובדה שככלל, פעולות הניקוז שמבוצעות על ידי רשות הניקוז אינן מבוצעות בתחומה של הרשות המקומית.

אכן, בהתאם לנתונים בפועל, בחלק מרשויות הניקוז האגניות מחויבות הרשויות המקומיות שבתחומן במכסות ניקוז נמוכות ביותר, מכסות שאינן מספיקות להסדרה סבירה של עורקי הניקוז באזור שעליו אמונה רשות הניקוז האגנית.

לאור האמור לעיל, מוצע להסמיך את השרים לקבוע בתקנות אמות מידה שלפיהן תקבע המועצה הארצית טווח תעריפים שבתוכו יקבעו הרשויות האגניות תעריף אגני לבית אב ותעריף אגני לדונם, וכן אמות מידה שבהתאם להן יקבעו הרשויות האגניות את התעריפים כאמור.

לצד זאת, מוצע להסמיך את הרשויות האגניות להתחשב, על בסיס אמות מידה שיקבעו השרים, במצבן החברתי כלכלי של הרשויות המקומיות שבתחומן.

בנוסף, מוצע לקבוע הסדר מיוחד לעניין כיסוי הוצאות של פעולות ניקוז הדרושות להסדרת עורקים ראשיים. כפי שמוצע בהצעת החוק, המועצה הארצית תקבע רשימה של עורקים ראשיים, בשים לב לחשיבות הסדרתם, בין היתר מבחינת הספיקה וגודל הסיכון הנובע מהם. עורקים אלה מנקזים מים עיליים רבים, ולהסדרתם חשיבות רבה לציבור רחב, לרבות לאוכלוסייה שאינה מתגוררת בסמוך לו. כמו כן, ההוצאות הכרוכות בהסדרת עורקים אלה הן, ככלל, גדולות ביותר.

לפיכך מוצע להסמיך את השרים לקבוע אמות מידה להעברה, באמצעות הרשות הארצית, לרשויות האגניות, תקציב מתוך סכום מכפלת התעריף האגני לדונם בכל רשות אגנית במספר הדונמים שמוחזקים ומנוהלים על ידי המדינה בתחומה של הרשות האגנית, לצורך מימון הקמה והחזקה של מפעלי ניקוז בעורקים ראשיים, תוך שיינתן מענה הולם למימון הקמה והחזקה של מפעלי ניקוז בעורקים שאינם עורקים ראשיים בכל רשות אגנית.

לצד הסדרים אלה מוצע להשאיר לרשויות האגניות את האפשרות להטיל ארנונות ניקוז, מיוחדות בלבד, בהתאם להוראות סעיפים 36 עד 43 לחוק העיקרי, בשינויים המחויבים.

עיקר 9 – סמכויות פיקוח ואכיפה ועונשין (סעיפים 73, 74)

בפרק השני לחוק, שכותרתו "פיקוח על עורקים", נקבעו מגבלות שונות על תושבי המדינה בביצוע פעולות העלולות להשפיע על הניקוז, כגון איסור על הטיית מים ואיסור על הקמת מבנים בעורק שלא בהיתר. כן ניתנה סמכות להורות, לאדם שביצע פעולות כאמור שלא בהיתר, על החזרת המצב

לקדמותו.

ואולם לא ניתנו בחוק סמכויות פיקוח לקיומן של הוראות אלה ובפועל קיימות הפרות רבות של האיסורים הקבועים בחוק.

בכדי לתת כלים להבטחת קיום הוראות החוק, מוצע להסמיך את השר לתת לעובדי הרשויות האגניות סמכויות פיקוח וכן סמכויות פיקוח וחקירה לעובדי המדינה.

כמו כן, נוסח סעיף העונשין הוא ארכאי ומוצע לעדכנו בהתאם לנוסחים המקובלים בחקיקה עדכנית.

(4) השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

בהתאם לתיקון המוצע, יתוקן שם החוק, יתוקנו סעיפים 1 עד 8, 11 עד 14, 17 עד 20, 22 עד 27, 29 עד 43, 44, 46 עד 50, 52, 53, 58, 59 ו-62.

ימחקו סעיפים 9, 10, 15, 16, 21, 28, 43 ו-51.

יתווספו סעיפים 1א, 2א עד 2ד, 3א עד 3ג, 9א, 9ב, 11א, 43א, 43ב, 53א, 53ב, 54, 55, 64 עד 67 ותוספת לחוק.

(5) השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה וההיבט המנהלי

ההתנהלות של רשויות הניקוז והמדינה כפי שהייתה ב-15 השנים האחרונות בהן עבדו רשויות הניקוז במתכונת האגנית, ומאז הרפורמה הקודמת במבנה הרשויות האגניות הייתה במתכונת הבאה: מכסות הניקוז אותן גבו רשויות הניקוז הן מהרשויות המקומיות והן ממנהל מקרקעי ישראל שימשו לצורך תקורה ותפעול (של רשות הניקוז), תחזוקה (של מפעלי ניקוז) והסדרת תעלות ניקוז אזוריות. על בסיס צרכים אלו העריכה כל רשות ניקוז מהו היקף התקציב הנדרש לביצוע פעולות אלו, ועל פי נפח נדרש זה קבעו את גובה המכסות וחלוקתן לפי בתי אב ושטח.

התקציב הנדרש לביצוע מפעלי ניקוז בנחלים ראשיים ניתן בדרך כלל מתקציב ייעודי בספר התקציב ועל פי נוהל תמיכות קיים. התקציב לא הספיק לביצוע מפעלים אלו, כפי שצוין גם בדו"ח מבקר המדינה הנ"ל.

קיים סיכום חתום בין משרדי החקלאות והאוצר על מתן תקציב בסך 550 מלש"ח לביצוע מפעלי ניקוז לתקופה של 10 שנים-55 מלש"ח מדי שנה.

(6) התייחסויות משרדי הממשלה

משרד המשפטים – בנוסח החוק המוצע הוטמעו הערות משרד המשפטים והוא מוגש על דעתו.

משרד האוצר – נוסח החוק המוצע גובש יחד עם משרד האוצר והוא על דעתו.

משרד הבריאות – בנוסח החוק המוצע הוטמעו הערות משרד הבריאות.

רשות המים – נוסח החוק המוצע גובש לאחר שהתקיימו דיונים ותיאומים עם רשות המים והנוסח מוסכם עליהם.

משרד הפנים – נוסח החוק המוצע מוסכם עקרונית על משרד הפנים, למעט בנוגע למספר הערות נוספות יתנהלו מגעים לאחר קריאה ראשונה.

המשרד להגנת הסביבה ורט"ג – הערות המשרד להגנת הסביבה הוטמעו בנוסח החוק והנוסח המוצע הוא על דעת המשרד.

חלק מהערות רט"ג לא התקבלו ובהן הדרישה להוסיף כחבר במועצה הארצית נציג רט"ג – אין מקום להוסיף נציגים נוספים למועצה, שהרכבה נקבע בהחלטת הממשלה מס' 1659 מיום 9.5.2010;

רשויות הניקוז האגניות, מרכז השלטון המקומי ומרכז המועצות האזוריות – הערות שהתקבלו והוטמעו בנוסח המוצע: נוסף להרכב המועצה הארצית נציג ציבור בעל ידע וניסיון בשלטון מקומי שימנה השר בהסכמת שר הפנים; נמחקה ההצעה בתזכיר למחוק את סעיפים 36 עד 43; גבייה של מכסות מרשויות מקומיות כדרך שמוציאים לפועל פסק דין סופי של בית משפט השלום; ניתנה לרשויות האגניות הסמכות לקבוע את התעריפים בעצמן, בכפוף לתקנות של השרים ובמסגרת טווח שייקבע; נוספה האפשרות לרשות אגנית להתחשב במצב החברתי כלכלי של הרשויות המקומיות שבתחומה; תקנות של השרים לקביעת אמות מידה בנוגע לתעריפים הוכפפו להסכמת שר הפנים; נמחקה ההוראה על העברת עד 30% מתקציב רשות אגנית למימון פרויקטים בעורקים ראשיים.

עיקרי ההערות שלא התקבלו והנימוק בתמצית:

להוסיף נציגים של הרשויות האגניות לוועדת המשנה לשיפוט תכניות – אין מקום לכך מכיוון שהרשויות האגניות מגישות את התכניות לבחינת ועדת המשנה ולפיכך הן אינן יכולות להיות גם בצד המגיש וגם בצד השופט;

להתנות סמכות השר לקבוע הוראות בדבר דרכי פירוק רשות אגנית בהתייעצות עם שרים נוספים – ההצעה לא נומקה ואין בכך צורך. הצעת החוק אינה משנה מהמצב החוקי הנוכחי.

הצעה חלופית לחלוקת סמכויות בין הרשויות האגניות לבין הרשויות המקומיות – בהצעה החלופית של רשויות הניקוז מוצע להכפיף לאחריות רשויות הניקוז אגני ניקוז מסויימים בתוך תחום רשויות מקומיות. אין לקבל הצעה זו משום שהיא מעורפלת, קשה לישום ותעורר מחלוקות קשות בין הגופים השונים על גדרי אחריות וסמכות. יובהר כי אין מניעה שרשות אגנית תיעץ לרשות מקומית בדבר הדרך הנכונה לטפל באגני ניקוז בתחום הרשות המקומית, אולם אין מקום להטיל עליהן אחריות בעניין זה. ההצעה הממשלתית בעניין זה היא פשוטה, ברורה וקלה לישום.

בנוסף התקבלו הערות של החברה להגנת הטבע ושל עמותת צלול, שבחלקן חפפו את הערות הגורמים המפורטים לעיל. חלק מההערות הוטמעו וחלקן לא התקבלו.

1. תיקון שם החוק
חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח – 1957 (להלן – החוק העיקרי), ייקרא "חוק ניהול הנגר וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח – 1957".
2. תיקון כותרת הפרק הראשון
במקום כותרת הפרק הראשון יבוא "פרק א': פרשנות ומטרה".
3. תיקון סעיף 1
בסעיף 1 לחוק העיקרי –
 - (1) לפני ההגדרה "ניקוז" יבוא:
"אזור ניקוז" – שטח שהשר הכריז עליו כאזור ניקוז לפי חוק זה;
"ישוב" ו"תחום ישוב" – כהגדרתם בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) – תשי"ח-1958;";
"מועצה מקומית" ו"תחום מועצה מקומית" – כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי"א-1950 וצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג-1953;";
"מי נגר" – מי משקעים הזורמים או נקווים על פני הקרקע;
"מים אחרים" – מים הזורמים בעורק, שאינם מי נגר;
במקום הגדרת "ניקוז", יבוא:
"ניהול נגר" – ריכוז, אגירה, הובלה או הרחקה של מי נגר ומים אחרים וכל פעולה אחרת לגביהם, שנועדו להגשים את מטרת החוק, למעט פעולות שמטרתן ניצול מרבי ויעיל של מי נגר ומים אחרים לשם הבטחת השימושים השונים בהם בתחום משק המים;
(3) בכל מקום, במקום המילה "ניקוז" יבוא "ניהול נגר";
(4) אחרי ההגדרה "מנהל הרשות הממשלתית" יבוא:
"מנהל הרשות הארצית" – מנהל הרשות הארצית שמונה לפי סעיף 3א;
"עורק ראשי" – עורק שקבעה המועצה כעורק ראשי לפי סעיף 2ג2;
"עיריה" ו"תחום עיריה" – כמשמעותם בפקודת העיריות [נוסח חדש];
"רשות אגנית" – רשות אגנית לניהול נגר כמשמעותה בסעיף 11;
"הרשות הארצית" – הרשות הארצית לניהול נגר שהוקמה לפי סעיף 3א;
"השר" – שר החקלאות ופיתוח הכפר;
"השרים" – שר החקלאות ופיתוח הכפר ושר האוצר.
4. הוספת סעיף 1א
אחרי סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא:

1א. "מטרת החוק מטרתו של חוק זה לנהל את הנגר בישראל, כדי למזער נזקי שטפונות לנפש, לרכוש או לקיומם של שירותים סדירים במדינה, תוך התחשבות בצרכי משק המים, בשמירה על בריאות הציבור ובהגנה על הסביבה ובכלל זה על ערכי טבע ונוף.

פרק ב' : מועצה ארצית לענייני ניהול נגר

החלפת סעיף 2 5. במקום סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא :
"מועצה ארצית לניהול 2. (א) מוקמת בזה מועצה ארצית לניהול נגר (להלן – נגר המועצה) המורכבת מתשעה חברים כדלקמן –

(1) נציג ציבור, שאינו עובד רשות אגנית או בעל תפקיד בה, בעל ידע ומומחיות בתחום פעילותה של המועצה, שימנה השר, והוא יהיה יושב הראש ;

(2) מנהל הרשות הארצית ;

(3) מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב או עובד בכיר מעובדי הרשות שמינה לעניין זה ;

(4) המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה או עובד בכיר מעובדי משרדו שמינה לעניין זה ;

(5) המנהל הכללי של משרד הפנים או עובד בכיר מעובדי משרדו שמינה לעניין זה ;

(6) המנהל הכללי של משרד התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים או עובד בכיר מעובדי משרדו שמינה לעניין זה ;

(7) המנהל הכללי של משרד הבריאות או עובד בכיר מעובדי משרדו שמינה לעניין זה ;

(8) הממונה על התקציבים במשרד האוצר או עובד בכיר מעובדי משרדו שמינה לעניין זה ;

(9) שני נציגי ציבור שאינם עובדי רשות אגנית או בעלי תפקיד בה, בעלי ידע ומומחיות בתחום ניהול הנגר, שימנה השר ; אחד מנציגי הציבור לפחות יהיה נציג של הגופים הציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה והוא ימונה בהתייעצות עם השר להגנת הסביבה.

(10) נציג ציבור בעל ידע וניסיון בשלטון מקומי שימנה השר בהסכמת שר הפנים.

(ב) בישיבות המועצה רשאים להיות נוכחים, כמשקיפים, שני נציגים של הרשויות האגניות.

אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא :

6.

הוספת סעיף 2א

"נציגי הציבור במועצה 2א. (א) לא יתמנה לנציג ציבור כאמור בסעיף 2(א) אלא מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות לכהן כיושב ראש דירקטוריון בחברה ממשלתית כאמור בסעיף 24(ג) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, בשינויים המחוייבים.

(ב) נציגי הציבור כאמור בסעיפים 2(א) ו-8 יתמנו לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לתקופת כהונה אחת נוספת.

(ג) נציג הציבור יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים אחד מאלה :

(1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר ;

(2) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו, והשר החליט להעביר אותו מכהונתו בהודעה בכתב ;

(3) הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת השר לכהן כחבר במועצה ;

(4) השר קבע כי חדל להתקיים לגביו תנאי מתנאי הכשירות למינויו ;

(5) נתמנה כעובד המדינה ;

(6) השר קבע, בהתייעצות עם המועצה, כי הוא אינו ממלא את תפקידו כראוי.

ניגוד עניינים 2ב. (א) לא יתמנה ולא יכהן כחבר המועצה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין ענין אישי שלו.

(ב) חבר המועצה יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות המועצה, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין ענין אישי שלו ; חבר המועצה לא יטפל במסגרת תפקידו במועצה בנושא כאמור גם מחוץ לישיבות המועצה.

(ג) נתברר לחבר המועצה כי הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד ענינים כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), יודיע על כך ליושב ראש המועצה, ואם הוא היושב ראש – למנהל הרשות הארצית.

(ד) בסעיף זה –

”ענין אישי” – לרבות ענין אישי של קרובו או ענין של גוף שחבר המועצה או קרובו מנהלים או עובדים אחראים בו, או ענין של גוף שיש להם בו חלק בהון המניות, בזכות לקבל רווחים, בזכות למנות מנהל או בזכות הצבעה; ”קרוב” – בן זוג, הורה, ילד, אח או אחות או אדם אחר הסמוך על שולחנו של חבר המועצה.

המועצה תפעל לקידום ומימוש מטרות חוק זה, ולשם כך יהיו תפקידיה וסמכויותיה כדלקמן:

תפקידי המועצה
הארצית לניהול נגר
וסמכויותיה
ג2.

(1) אישור תכניות העבודה השנתיות שהכינו הרשויות האגניות והתקציב הנדרש לביצוען, בהתאם לסעיף 43א(1); במסגרת אישור תכנית העבודה תהיה המועצה רשאית להורות לרשות אגנית לשנות את סדרי העדיפויות בביצוע מפעלי ניהול נגר שהוצעו על ידה וכן להוסיף מפעלים נוספים לביצוע, גם אם לא נכללו בתכנית שהציעה הרשות האגנית או לגרוע מפעלים שנכללו בתכנית כאמור;

(2) קביעת עורקים שלהם חשיבות מיוחדת כעורקים ראשיים, בשים לב, בין היתר, לגודל הספיקה, לרמת הסיכון הנובע מהם ולגודל האגן שהם מנקזים;

(3) להורות לרשות אגנית לתכנן ולבצע מפעל ניהול נגר בעורק ראשי שעובר בתחומה;

(4) ביצוע פעולות נוספות כמפורט בחוק זה.”.

(א) המועצה תקיים ישיבה אחת לחודשיים, לפחות.

סדרי עבודתה של
המועצה הארצית
לניהול נגר
ד2.

(ב) המנין החוקי בישיבת המועצה הוא שלושה חברים לפחות, וביניהם מנהל הרשות הארצית.

(ג) החלטות המועצה יתקבלו ברוב דעות של החברים הנוכחים המצביעים באותה ישיבה.

(ד) המועצה תפרסם לציבור את סיכום דיוניה והחלטותיה, תוך פירוט הרקע העובדתי והמקצועי והנימוקים להחלטה.

(ה) המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ונוהלי דיוניה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

במקום סעיף 3 לחוק העיקרי, יבוא :

ועדת מקצועית לבדיקת3. המועצה תמנה ועדה מקצועית שתבדוק תכניות ניהול נגר ותמליץ למועצה אם לאשרן ; בוועדה יהיו חברים שני עובדי משרד החקלאות ופיתוח הכפר, שני עובדי הרשות הממשלתית למים ולביוב, עובד המשרד להגנת הסביבה ועובד רשות הטבע והגנים.

הוספת סעיפים 3א עד

8.

אחרי סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא :

33ג

פרק ג': רשות ארצית לניהול נגר ותכניות אב

"רשות ארצית לניהול 3א. (א) מוקמת בזה רשות ארצית לניהול נגר במשרד נגר, תפקידיה וסמכויותיה

(ב) תקציב הרשות הארצית ייקבע בחוק התקציב השנתי, בתקנה נפרדת, כמשמעותה בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, תחת הסעיף התקציבי של משרד החקלאות ופיתוח הכפר.

(ג) מנהל הרשות הארצית מורשה, יחד עם חשב משרד החקלאות ופיתוח הכפר, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

(ד) מנהל הרשות הארצית ועובדיה יהיו עובדי משרד החקלאות ופיתוח הכפר.

(ה) מנהל הרשות הארצית יגיש אחת לשנה לפחות, דין וחשבון על פעולותיו לשר ולמועצה.

(ו) תפקידי הרשות הארצית יהיו כדלקמן :

(1) לסייע מקצועית ומינהלית למועצה בביצוע תפקידיה ;

(2) לפקח על פעילות הרשויות האגניות ולהבטיח כי הפעילות נעשית בהתאם להוראות חוק זה, להוראות המועצה ולתכניות העבודה שאושרו על ידה ;

(3) לפעול לקידום ולמימוש מטרות חוק זה ולבצע כל פעולה אחרת שמוטלת עליה בחוק זה ולפי כל דין.

”תכניות אב ג3. (א) השרים, לפי המלצת המועצה ובהתייעצות עם השר להגנת הסביבה ועם מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב, יקבעו בתקנות אמות מידה להכנת תכנית לטיפול רב שנתי בניהול הנגר בכל שטח המדינה ולהכנת תכניות לטיפול רב שנתי בניהול הנגר בשטחה של רשות אגנית (להלן – תכנית אב ארצית ותכנית אב אגנית, בהתאמה).

(ב) תכנית אב ארצית ותכנית אב אגנית לא יסתרו תכניות מתאר ארציות, וייקבעו בהתחשב בתכניות של הרשות הממשלתית למים ולביוב לניהול מי נגר לטובת משק המים, בהתחשב בתכניות של הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים לקידום ערכי סביבה ובמטרה להביא להקטנת נזקי שטפונות ולשמירה על ערכי הטבע והנוף של עורקים וסביבתם.

(ג) הרשות הארצית תכין תכנית אב ארצית וכל רשות אגנית תכין תכנית אב אגנית לתחומה, בהתאם לתקנות כאמור בסעיף קטן (א); התכניות יועברו לאישור המועצה, ולאחר אישורה – לאישור השרים בהתייעצות עם השר להגנת הסביבה; תכנית אב אגנית לא תסתור את תכנית האב הארצית, וכל תכנית אב לא תסתור תכנית מתאר ארצית.

במקום כותרת הפרק השני יבוא ”פרק ד’: פיקוח על עורקים”.

9. תיקון כותרת הפרק השני

בסעיף 4 לחוק העיקרי –

10. תיקון סעיף 4

(1) במקום סעיף קטן (א), יבוא ”לא יטה אדם מים מעורק או אליו, ולא ישנה את זרימת המים בו אלא בכפוף לכל דין ובכפוף להיתר ממנהל הרשות הארצית – אם מדובר בעורק ראשי או בהיתר ממנהל הרשות האגנית – אם מדובר בעורק שאינו ראשי; היתרים כאמור לא יינתנו אלא בכפוף להסכמת מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב ואם מדובר בעורק ראשי גם בכפוף להתייעצות עם השר להגנת הסביבה.”;

(2) סעיף קטן (ב) – יימחק.

11. תיקון סעיף 5 בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום הסיפא החל במילים "אלא בהיתר" יבוא "אלא בכפוף לכל דין ובכפוף להיתר ממנהל הרשות הארצית – אם מדובר בעורק ראשי או בהיתר ממנהל הרשות האגנית – אם מדובר בעורק שאינו ראשי; היתרים כאמור לא יינתנו אלא בכפוף להסכמות מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב ואם מדובר בעורק ראשי גם בכפוף להתייעצות עם השר להגנת הסביבה."

12. הוספת סעיפים 5א ו-5ב אחרי סעיף 5 יבוא:

"השגה למנהל הרשות 5א. על החלטה של מנהל הרשות האגנית לפי סעיפים 4 ו-5 ניתן להשיג בפני מנהל הרשות הארצית, בתוך 30 ימים מיום הארצית שהמשיג קיבל הודעה עליה או מיום שנודע למשיג עליה, לפי המוקדם.

13. תיקון סעיף 6 בסעיף 6(ג) לחוק העיקרי, במקום "הממשלתית" יבוא "הארצית" והסיפא החל במילים "לא קיבל" - תימחק.

14. תיקון סעיף 7 בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "רשאי מנהל הרשות הממשלתית אם ראה" יבוא "רשאי מנהל הרשות הארצית – לגבי עורק ראשי, או מנהל הרשות האגנית – לגבי עורק שאינו ראשי, אם ראו", במקום "הצפה או פגיעה בבריאות הציבור או בחקלאות" יבוא "הצפה או פגיעה בסביבה, בבריאות הציבור או בחקלאות, ורשאי מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב – לגבי כל עורק, אם ראה צורך בכך כדי למנוע פגיעה במשק המים" ובסיפא במקום "רשאי מנהל הרשות הממשלתית" יבוא "רשאים מנהל הרשות הארצית, מנהל הרשות האגנית או מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, לפי העניין";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "מנהל הרשות הממשלתית" יבוא "מנהל הרשות הארצית, מנהל הרשות האגנית או מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, לפי העניין".

15. סעיפים 8 ו-9 לחוק העיקרי – יימחקו.

16. הוספת סעיפים 9א עד 9ג אחרי סעיף 9 יבוא:

פרק ה': תחולת החוק

9א. "ניהול נגר בתחום חוק זה אינו חל לעניין ניהול הנגר בתחום עיריה, מועצה מקומית או ישוב (להלן בסעיף זה – "רשות מקומית"), ורשות אגנית לא תהיה אחראית לעניין זה.

טיפול בעורק ראשי
ב.9. (א) על אף האמור בסעיף 9א, עבר עורק ראשי בתחום
רשות מקומית, רשאית הרשות האגנית, שבתחומה

מצויה הרשות המקומית, לתכנן ולבצע מפעל ניהול נגר
בחלק העורק הראשי העובר בתחום הרשות המקומית,
בהתייעצות עם הרשות המקומית, אם סברה כי פעולות
כאמור דרושות לצורך ניהול הנגר מחוץ לתחום הרשות
המקומית; הוסמכה חברה לפי חוק תאגידי מים וביוב,
התשס"א-2001 לטפל במי נגר בתחום הרשות
המקומית, תקיים הרשות האגנית התייעצות גם עמה.

(ב) סברה הרשות המקומית כי הפעולות של הרשות
האגנית לפי סעיף קטן (א) אינן דרושות לצורך ניהול
הנגר מחוץ לתחום הרשות המקומית, רשאית היא
להשיג על כך בפני המועצה בתוך 30 ימים מיום שנודע
לה על החלטת הרשות האגנית; הוסמכה חברה לפי
חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001 לטפל במי נגר
בתחום הרשות המקומית, תהא גם היא רשאית להשיג
כאמור.

במקום כותרת הפרק השלישי לחוק העיקרי יבוא "פרק ו': רשויות אגניות".

17. תיקון כותרת הפרק
השלישי

בסעיף 10 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "לשנות שטח של אזור ניקוז ולאחד בין אזורי ניקוז."

18. תיקון סעיף 10

במקום סעיף 11 לחוק העיקרי, יבוא:

19. תיקון סעיף 11

"רשויות אגניות 11. (א) רשות אגנית היא תאגיד ובמסגרת סמכויותיה רשאית
היא להתקשר בחוזים, לרכוש נכסים, להחזיק בהם
ולהעבירם, לתבוע ולהיתבע ולעשות כל פעולה הדרושה
למילוי תפקידה.

(ב) בכפוף לסעיפים 9א ו-9ב, תחומה של רשות אגנית ששמה
נקוב בטור א' בתוספת יכלול את אזור הניקוז הנקוב לצד
שמה בטור ב' בתוספת.

(ג) רשות אגנית תדאג לניהול הנגר בתחום שנקבע לה
כאמור בסעיף קטן א', בהתאם למטרות חוק זה, ולשם כך
תקים ותתחזק מפעלי ניהול נגר;

אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי, יבוא:

20. הוספת סעיפים 11א עד
11טז

האורגנים של רשות אגנית הם המועצה, ההנהלה, המנהל
הכללי וועדת הביקורת.
א.11. האורגנים של רשות
אגנית

תפקידי מועצת רשות 11.ב. מועצת רשות אגנית תתווה את מדיניות הרשות האגנית בהתאם להוראות המועצה הארצית ולהוראות חוק זה, תפקח על פעילות הרשות האגנית ועל ביצוע תפקידי המנהל הכללי ופעולותיו, ובכלל זה:

(1) תקבע את המדיניות הכללית של הרשות האגנית בתחום מטרותיה ואת פעולותיה הפיננסיות;

(2) תכין ותגיש לאישור המועצה הארצית, מידי שנה, עבור השנה העוקבת, הצעת תכנית עבודה שנתית לשנה העוקבת ואת אומדן התקציב הדרוש לביצועה; הצעת תכנית העבודה השנתית לא תסתור את תכנית האב האגנית שאושרה על ידי המועצה הארצית והשרים;

(3) תעקוב ברציפות אחרי הגשמת המדיניות, התכניות והתקציבים של הרשות האגנית;

(4) תקבע, בכפוף לכללים שיקבע השר, את אופן בחירת המנהל הכללי ועובדי הרשות האגנית ואת תנאי כשירותם;

(5) תקבע, על פי כללים שיקבעו השרים, שכר, תנאים סוציאליים, הטבות, מענקים ותנאי עבודה אחרים של המנהל הכללי ושל שאר עובדי הרשות האגנית;

(6) תדון בטיוטת הדו"חות הכספיים של הרשות ובהערות רואי החשבון לגביה, ותדון לאחר אישור הדו"חות הכספיים בכל פרט שלגביו הסתייג רואה החשבון, העיר הערה או נמנע מלחוות דעתו;

(7) תדון בכל עניין שהשרים או המועצה הארצית דרשו להעמיד על סדר היום.

הרכב מועצת הרשות 11.ג. (א) במועצת רשות אגנית יהיו חברים נציגי הרשויות המקומיות המפורטות בטור ג' בתוספת, ומספר קולות נציגיהן ברשות יהיה כמפורט בטור ד' בתוספת.

(ב) במועצת רשות אגנית יהיו חברים גם 4 נציגי הממשלה – נציג השר, נציג השר להגנת הסביבה, נציג שר הבריאות ונציג רשות מקרקעי ישראל וכן נציג רשות הטבע והגנים ונציג של הגופים הציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה שימונה על-ידי השר בהסכמת השר להגנת הסביבה.

(ג) הוקמה בתחומה של רשות אגנית רשות נחל לפי חוק רשויות נחלים ומעיינות, תשכ"ה-1965 יכהן במועצת הרשות האגנית גם נציג רשות הנחל.

(ד) כל רשות מקומית המיוצגת במועצת רשות אגנית תבחר את נציגיה מבין חברי מועצתה או מבין עובדיה, ובלבד שעובד כאמור ממלא ברשות תפקיד בכיר בתחום ניהול הנגר; לא בחרה רשות מקומית נציג כאמור תוך 30 ימים מפניית השר אליה, רשאי השר למנות נציג מבין חברי מועצתה או עובדיה.

(ה) השר רשאי לשנות את הרכב מועצת הרשות האגנית בהתאם להוראות סעיף 11(א), ובלבד שבהרכב מועצת רשות אגנית יוותר רוב של נציגי הרשויות המקומיות שבתחומה.

(א) בכפוף להוראות סעיף קטן (ה), חברי המועצה ימונו לתקופה של חמש שנים, ואפשר לשוב ולמנותם לתקופת כהונה אחת נוספת, וכן אפשר למנותם שוב לאחר הפסקה של חמש שנים רצופות לפחות.

(ב) תמה תקופת הכהונה של חבר המועצה וטרם מונה חבר חדש במקומו, ימשיך חבר המועצה לכהן במשך ארבעה חודשים נוספים או עד למינוי חבר חדש במקומו, לפי המוקדם.

(ג) חבר מועצת רשות אגנית יחדל לכהן לפני תום התקופה שלה נתמנה באחת מאלה:

(1) התפטר במסירת כתב התפטרות לראש הרשות המקומית שבחרה בו או לשר שמינה אותו, לפי העניין, והם רשאים לעכב את תוקף ההתפטרות לא יותר מחודש ימים;

(2) נבצר ממנו למלא תפקידו וראש הרשות המקומית שבחרה בו או השר שמינה אותו, לפי העניין, הודיעו על כך לרשות האגנית;

(3) הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה.

(א) מועצת רשות אגנית תמנה הנהלה מבין חבריה שהרכבה יהיה בהתאם לטור ה' שבתוספת לצד שמה, ותבחר מתוכם יושב ראש.

(ב) בהנהלת רשות אגנית יהיו חברים גם נציג השר ונציג השר להגנת הסביבה במועצת הרשות האגנית.

11.ד. תקופת כהונת חברי מועצת רשות אגנית, הפסקתה ופקיעתה

11.ה. מינוי הנהלת רשות אגנית ותקופת הכהונה

(ג) חברי ההנהלה ויושב ראש ההנהלה יכהנו עד לתום תקופת הכהונה של מועצת הרשות האגנית.

(ד) חבר הנהלה או יושב ראש הנהלה יחדלו לכהן לפני תום התקופה שלה נתמנו באחת מאלה:

(1) חדל לכהן כחבר מועצת הרשות האגנית;

(2) התפטר במסירת כתב התפטרות לראש הרשות המקומית שבחרה בו או לשר שמינה אותו, לפי העניין, והם רשאים לעכב את תוקף ההתפטרות לא יותר מחודש ימים;

(3) נבצר ממנו למלא תפקידו וראש הרשות המקומית שבחרה בו או השר שמינה אותו, לפי העניין, הודיעו על כך לרשות האגנית;

(4) מועצת הרשות האגנית החליטה על הפסקת כהונתו בישיבה שנקראה במיוחד לעניין זה והצביעו בעדה למעלה ממחצית חברי המועצה.

(ה) הנהלה תחדל לפעול לפני תום תקופת כהונתה אם פסקה כהונתם של שלושה מחבריה או של יושב ראש ההנהלה וחבר נוסף, או אם החליטה מועצת הרשות האגנית על הפסקת כהונתה או על הפסקת כהונת יושב ראש ההנהלה.

(ו) החלטת מועצת רשות אגנית על הפסקת כהונת ההנהלה תהיה בת תוקף רק אם נתקבלה בישיבה שנקראה במיוחד לעניין זה והצביעו בעדה למעלה ממחצית חברי המועצה.

להנהלה יהיו כל הסמכויות והתפקידים הנתונים למועצת רשות אגנית אלא אם החליטה המועצה כי הם ישארו בידיה, ובלבד שהחלטות בדבר תכנית ניהול נגר או שינוי בה ובדבר התקציב השנתי וארנונות ניהול נגר מיוחדות יתקבלו על ידי המועצה עצמה.

סמכויות ההנהלה ותפקידיה 11.ו.

(א) רוב חברי מועצת רשות אגנית או הנהלתה, לפי העניין, הם מנין חוקי בישיבותיהן; לא נכח רוב החברים בשעה שנקבעה לישיבה, תידחה הישיבה לשעה אחת ואז תהיה חוקית אם נוכחים בה לפחות שליש מהחברים.

החלטות מועצה והנהלה ומנין חסר 11.ז.

(ב) החלטות מועצת רשות אגנית או הנהלתה, לפי העניין, יתקבלו ברוב קולותיהם של החברים הנוכחים בעת ההצבעה בישיבה שיש בה מנין חוקי.

(ג) קיום מועצה או הנהלה, לפי העניין, סמכויותיהן ותוקף החלטותיהן לא ייפגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב החברים מכהנים כדין.

קבלת החלטות ללא התכנסות 11ח. (א) מועצת רשות אגנית או ההנהלה, לפי העניין, רשאית, במקרים חריגים, לקבל החלטות אף ללא התכנסות בפועל, ובלבד שכל החברים הזכאים להשתתף בדיון ולהצביע בענין שהובא להחלטה הסכימו שלא להתכנס לדיון באותו ענין.

(ב) התקבלו החלטות כאמור בסעיף קטן (א), ייערך פרוטוקול ההחלטות, לרבות ההחלטה שלא להתכנס, וייחתם בידי יושב ראש המועצה או ההנהלה, לפי העניין; על הפרוטוקול יחולו הוראות סעיף 11ט(ג).

סדרי עבודה 11ט. (א) מועצת רשות אגנית והנהלה יקבעו לעצמן את סדרי עבודתן ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר המשפטים, רשאי לקבוע הוראות בעניין סדרי עבודתן של מועצת רשות אגנית ושל הנהלתה.

(ג) רשות אגנית תערוך פרוטוקולים של ההליכים בישיבות מועצה והנהלה, ותשמור אותם לתקופה של שבע שנים ממועד הישיבה; פרוטוקול שאושר ונחתם בידי מי שניהל את הישיבה ישמש ראיה לכאורה לאמור בו.

מינוי המנהל הכללי 11י. (א) מועצת רשות אגנית תמנה את המנהל הכללי לאחר שתקיים הליך לאיתור מועמדים; בועדת האיתור יהיה חבר מנהל הרשות הארצית או נציגו.

(ב) מינוי המנהל הכללי ברשות אגנית טעון התייעצות עם הוועדה לבדיקת מינויים לפי סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות, על אף האמור בו.

(ג) על כהונתו של המנהל הכללי ופקיעת כהונתו יחולו הוראות סעיפים 38, 42 ו-43 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין הצהרת רכוש, פקיעת כהונה והשעיה.

תקופת כהונת המנהל הכללי 11יא. המנהל הכללי יכהן בתפקידו במשך תקופה של חמש שנים, וניתן להאריך את כהונתו לתקופת כהונה נוספת אחת בלבד.

אחריות המנהל הכללי 11יב. (א) המנהל הכללי אחראי לניהול השוטף של ענייני הרשות האגנית במסגרת המדיניות שקבעו המועצה והנהלה בכפוף להוראות חוק זה ובהתאם להנחיותיהן.

(ב) למנהל הכללי יהיו כל סמכויות הניהול והביצוע שלא הוקנו בחוק זה למועצה, להנהלה או לאורגן אחר של הרשות האגנית, והוא יהיה נתון לפיקוחן של המועצה והנהלה.

(ג) המועצה והנהלה רשאיות להגביל או לסייג את סמכויות המנהל הכללי, ובמקרה כזה יפעילו את הסמכויות במקומו.

(ד) המועצה והנהלה רשאיות להורות למנהל הכללי כיצד לפעול לעניין מסוים; לא קיים המנהל הכללי את ההוראה, רשאיות המועצה או ההנהלה, לפי העניין, להפעיל את הסמכות הנדרשת לביצוע ההוראה במקומו.

(ה) נבצר מן המנהל הכללי להפעיל את סמכויותיו, רשאיות המועצה או ההנהלה להפעילן במקומו.

חובת דיווח של המנהל 11ג. (א) המנהל הכללי יודיע ליושב ראש המועצה וליושב ראש ההנהלה, ללא דיחוי, על כל עניין מהותי בתאגיד הנוגע לתפקידי המועצה; היה העניין חורג או עשוי לחרוג ממה שקבעו המועצה או ההנהלה לפי סמכותן, יזמן יושב ראש המועצה ללא דיחוי ישיבה של המועצה ויביא בפניה את ההודעה.

(ב) המנהל הכללי ימסור למועצת הרשות האגנית ולהנהלה דוח על הפעילות השוטפת של הרשות האגנית במועדים שקבעו לכך המועצה או ההנהלה.

ניגוד עניינים 11ד. (א) המנהל הכללי וחברי מועצת רשות אגנית חבים חובת אמונים לרשות האגנית, ינהגו בתום לב ויפעלו להגשמת תכליתה של הרשות האגנית, ובכלל זה -

(1) יימנעו מכל פעולה שיש בה כדי להעמידם, במישרין או בעקיפין, במצב של חשש לניגוד עניינים בין מילוי תפקידם ברשות האגנית לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלהם, ובכלל זה לא יטפלו ולא ישתתפו בדיון ובהצבעה בישיבות, בנושא העלול להעמידם, במישרין או בעקיפין, במצב של חשש לניגוד עניינים כאמור; לעניין פסקה זו, אחת היא אם מילוי התפקיד האחר הוא בתמורה או שלא בתמורה;

(2) יימנעו מכל פעולה שיש בה תחרות עם פעולות הרשות האגנית;

(3) יימנעו מניצול הזדמנות עסקית של הרשות האגנית במטרה להשיג טובת הנאה לעצמם או לאחר;

(4) יגלו למועצת הרשות האגנית כל ידיעה וימסרו לה כל מסמך הנוגעים לענייניה, שבאו לידיהם בתוקף מעמדם ברשות האגנית.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) -

(1) חבר המועצה שהינו נציג של רשות מקומית, רשאי להביא בחשבון במסגרת שיקוליו והחלטותיו, גם את העניין שיש לרשות המקומית שהוא נציגה בתחום פעילותה של הרשות האגנית, ובלבד שעניין זה אינו נוגד את תכלית הרשות האגנית, ולא יראו אותו כמצוי בניגוד עניינים בשל כך בלבד ;

(2) חבר המועצה שהוא עובד המדינה, רשאי להביא בחשבון במסגרת שיקוליו והחלטותיו, גם את מדיניות הממשלה ומדיניות המשרד הממשלתי שבו הוא עובד, ולא יראו אותו כמצוי בניגוד עניינים בשל כך בלבד.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע קיומה של חובת אמונים של מנהל כללי וחברי מועצת רשות אגנית כלפי אדם אחר.

סמכות שירות	11טו. סמכות של הרשות האגנית שלא הוקנתה בחוק לאורגן אחר של הרשות, רשאית המועצה להפעילה.
-------------	--

ועדת ביקורת	11טז. (א) מועצת רשות אגנית תמנה ועדת ביקורת מבין חבריה או שלא מבין חבריה, ובלבד שלא יהיו חברים בה חברי הנהלת הרשות האגנית או חברי מועצה מקרב עובדי המדינה.
-------------	--

(ב) ועדת הביקורת -

(1) תעמוד על ליקויים בניהול הרשות האגנית, בין השאר תוך התייעצות עם המבקר הפנימי של הרשות או עם רואה החשבון המבקר, ותציע למועצה דרכים לתיקונם ; מצאה ועדת הביקורת ליקוי כאמור שהוא ליקוי מהותי, תקיים ישיבה אחת לפחות לעניין הליקוי הנדון, בנוכחות המבקר הפנימי או רואה החשבון המבקר, לפי העניין, ובלא נוכחות של נושאי משרה ברשות האגנית שאינם חברי הוועדה ; על אף האמור בסעיף זה, נושא משרה רשאי להיות נוכח לשם הצגת עמדה בנושא שבתחומי אחריותו ;

(2) תבחן את מערך הביקורת הפנימית של הרשות האגנית ואת תפקודו של המבקר הפנימי וכן אם עומדים לרשותו המשאבים והכלים הנחוצים לו לצורך מילוי תפקידו, בשים לב, בין השאר, לצרכיה המיוחדים של הרשות האגנית ולגודלה ;

(3) תדון בדוחות של מבקר הפנים, דוחות מבקר המדינה ודוחות ביקורת אחרים ;

(4) תבחן את תכנית העבודה של מבקר הפנים לפני הגשתה לאישור הדירקטוריון ותציע שינויים בה.

שינוי תחומה והפסקת 11ז. (א) השר רשאי, בצו, בהסכמת שר הפנים ולאחר התייעצות פעולתה של רשות אגנית עם השר להגנת הסביבה, לשנות את התוספת, ובכלל זה לאחד בין רשויות אגניות קיימות או לבטלן ולקבוע לרשויות אגניות את אזורי הניקוז שיהיו באחריותן.

(ב) החליט השר, בתוקף סמכותו לפי סעיף משנה (א), לשנות את התוספת באופן שתחומן של מספר רשויות אגניות יאוחד תחת רשות אחת, יחדלו מלפעול הרשויות שתחומן עבר לרשות אחרת, וכל נכסיהן, זכויותיהן, חובותיהן והתחייבויותיהן יעברו אליה, זולת אם קבע השר, בצו לפי סעיף קטן (ג), הוראה אחרת לעניין זה.

(ג) השר רשאי לקבוע, בצו, הוראות בדבר דרכי פירוקה של רשות אגנית, לרבות הקניית רכוש והעברת חובותיה.

- מחיקת סעיף 12 .21 סעיף 12 - יימחק.
- תיקון סעיף 13 .22 בסעיף 13 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".
- מחיקת סעיפים 14 עד 16 לחוק העיקרי – יימחקו. .23
- 16
- תיקון כותרת הפרק הרביעי .24 במקום כותרת הפרק הרביעי לחוק העיקרי יבוא "פרק ז': מפעלי ניהול נגר".
- תיקון סעיף 17 .25 בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית" ובמקום "מפעל ניקוז" יבוא "מפעל ניהול נגר".
- תיקון סעיף 18 .26 בסעיף 18(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא :
" (7) השפעת המפעל על הסביבה ;
(8) השפעת המפעל על מקורות מים, על איכות המים בהם ועל היכולת לנצלם".
- תיקון סעיף 19 .27 בסעיף 19 לחוק העיקרי, האמור בו יהיה סעיף קטן (א), במקום "רשות הניקוז", בכל מקום, יבוא "הרשות האגנית", הסיפה החל במילים "הודעה על הנחת" – תימחק, ולאחריו יבוא :
" (ב) הודעה על הנחת התכנית תפורסם ברשומות, בעתון ובאתר האינטרנט של הרשות האגנית ; "פרסום בעתון" לעניין זה,

(1) פרסום בשני עתונים יומיים בשפה העברית, שלפחות אחד מהם הוא עתון נפוץ, כמשמעותו בסעיף 1א(ב) לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, ובמקום שבו מופיע עתון מקומי לפחות אחת לשבוע – פרסום נוסף בעתון המקומי ;

(2) בתחום רשות אגנית שבו האוכלוסיה הדוברת ערבית מהווה לפחות עשרה אחוזים מכלל האוכלוסיה, פרסום אחד בעתון המתפרסם בשפה הערבית, אחד בעתון נפוץ בעברית ואחד בעתון מקומי כאמור.

(ג) הפרסום ייעשה במדור מיוחד בעתון, שיובלט במסגרת מתאימה, וישא את הכותרת "הודעות על תכניות ניהול נגר".

(ד) בכל פרסום בעתון תצוין הפניה לאתר האינטרנט של הרשות האגנית; לעניין שפת הפרסום באינטרנט יחולו הוראות סעיף קטן (ב), בשינויים המחויבים.

אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 19א 28.

"פרסום בתחום התכנית 19א. (א) הרשות האגנית תפרסם הודעה על הנחת תכנית על גבי שלט במקום בולט בתחום התכנית, למשך התקופה שנקבעה להגשת התנגדויות; ההודעה תכלול פרטים על מספרי הגוש והחלקה שעליהם חלה התכנית, את עיקרי הוראות התכנית המונחת וההבדלים בין המצב התכנוני הקיים לבין התכנית המונחת, ואת המען והמועד להגשת התנגדויות לתכנית.

(ב) כיתוב על שלט כאמור בסעיף קטן (א) יהיה בשפה העברית ואולם במרחב תכנון מקומי שבו האוכלוסיה הדוברת ערבית מהווה לפחות עשרה אחוזים מכלל האוכלוסיה, יהיה הכיתוב גם בשפה הערבית.

(ג) מנהל הרשות הארצית רשאי מטעמים שיירשמו ובכפוף לתקנות שיתקין השר, לאחר התייעצות עם המועצה, להורות כי על תכנית מסוימת או על סוגי תכניות לא יחולו הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), כולן או מקצתן, ורשאי הוא לקבוע דרכי פרסום חלופיות לתכנית שפטר כאמור;

בסעיף 20 לחוק העיקרי, האמור בו יהיה סעיף קטן (א), במקום "הניקוז" יבוא "האגנית" ואחריו יבוא:

תיקון סעיף 20 29.

"(ב) בתום המועד להגשת התנגדויות תעביר הרשות האגנית את התכנית וההתנגדויות שהוגשו, בצירוף ההערות שלה, לאישור המועצה.

(ג) המועצה רשאית לאשר את התכנית בשינויים או בלי שינויים או להסירה.

(ד) המועצה לא תדחה התנגדות אלא לאחר שניתנה למתנגד הזדמנות להשמיע טענותיו לפניה או לפני מי שמינתה לכך."

סעיף 21 לחוק העיקרי – יימחק.

מחיקת סעיף 21 30.

בסעיף 22 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 22 31.

(1) בסעיף קטן (א) במקום "היה ביצועה של תכנית פוגע במקום" יבוא "חלה תכנית בתחום מקום" ובמקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה המועצה";

(2) בסעיף קטן (ב) במקום "היה ביצועה של תכנית פוגע באתר" יבוא "חלה תכנית בתחום אתר" ובמקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה המועצה";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא :

"(ג) חלה תכנית בתחום גן לאומי או שמורת טבע, כמשמעותם בחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998, או בשטח שיועד לגן לאומי או לשמורת טבע בתכנית בת-תוקף כהגדרתה בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, לא תאשר אותה המועצה אלא בהסכמת מנהל הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים."

תיקון סעיף 23 32. בסעיף 23 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א) במקום "לא יאשר שר החקלאות" יבוא "לא תאשר המועצה", במקום "לבניה ולתכנון עיר" יבוא "לתכנון ולבניה" ובמקום הסיפה החל במילה "בפקודת" יבוא "בחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965";

(2) בסעיף קטן (ב) במקום הסיפה החל במילים "תכנית בנין" יבוא "תכנית לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965."

תיקון סעיף 24 33. בסעיף 24(ב) לחוק העיקרי, במקום "בנין עיר" יבוא "שאושרה לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965."

תיקון סעיף 25 34. בסעיף 25 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א) במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית", במקום "להביא" יבוא "להחליט על" ובמקום "ניקוז" יבוא "ניהול נגר";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא : "(ב) דין החלטת הרשות האגנית על שינויים בתכנית כדין החלטה על תכנית ויחולו עליה סעיפים 19 עד 24, בשינויים המחויבים."

תיקון סעיף 26 35. בסעיף 26(א) לחוק העיקרי אחרי "מותנות" יבוא "בנוסף לכל אישור או היתר הנדרשים לפי כל דין, ובמקום "הממשלתית" יבוא "הארצית".

תיקון סעיף 27 36. בסעיף 27 לחוק העיקרי בכל מקום במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "מפעל הניקוז" יבוא "מפעל ניהול הנגר".

הוספת סעיף 27א 37. אחרי סעיף 27 לחוק העיקרי, יבוא :

"תחזוקת מפעלי ניהול 27א. השרים, לפי המלצת המועצה ובהתייעצות עם השר להגנת נגר הסביבה ועם מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב, יקבעו בתקנות אמות מידה לביצוע עבודות לצורך תחזוקת מפעלי ניהול נגר על ידי הרשויות האגניות. אמות המידה יקבעו, בין היתר, הגדרה של עבודות תחזוקה, סוגי מצבים המצדיקים עבודות דחופות, עקרונות לקביעת אזורי רגישות וזהות הגורמים המוסמכים לקבל החלטה על ביצוע עבודות תחזוקה.

מחיקת סעיף 28	38.	סעיף 28 לחוק העיקרי – יימחק.
תיקון סעיף 29	39.	בסעיף 29 לחוק העיקרי במקום "מפעל הניקוז" יבוא "מפעל ניהול הנגר" ובמקום "רשות הניקוז" בכל מקום יבוא "הרשות האגנית".
תיקון סעיף 30	40.	בסעיף 30 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז" פעמיים יבוא "הרשות האגנית", במקום "בספרי האחוזה" יבוא "במרשם המקרקעין" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "מנהל הרשות הארצית".
תיקון סעיף 30א	41.	בסעיף 30א לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז" בכל מקום יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "שר החקלאות", פעמיים, יבוא "מנהל הרשות הארצית".
תיקון סעיף 30ב	42.	בסעיף 30ב לחוק העיקרי במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "מנהל הרשות הארצית".
תיקון סעיף 30ג	43.	בסעיף 30ג לחוק העיקרי במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית" ובמקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".
תיקון סעיף 30ד	44.	בסעיף 30ד לחוק העיקרי במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית", במקום "רשות הניקוז", פעמיים, יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "שרשות הניקוז" יבוא "שהרשות האגנית".
תיקון סעיף 31	45.	בסעיף 31 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "מפעל ניקוז" יבוא "מפעל ניהול נגר".
תיקון סעיף 32	46.	בסעיף 32 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית", במקום "ברשות הניקוז" יבוא "ברשות האגנית" ובמקום "מרשות הניקוז" יבוא "מהרשות האגנית".

תיקון סעיף 33	47.	בסעיף 33א לחוק העיקרי במקום "מפעל ניקוז" יבוא "מפעל ניהול נגר" ובמקום "מרשות הניקוז" יבוא "מהרשות האגנית".
תיקון סעיף 34	48.	בסעיף 34 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".
תיקון סעיף 35	49.	בסעיף 35 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".

הוספת כותרת פרק	50.	אחרי סעיף 35 לחוק העיקרי יבוא "פרק ח': ארנונות ניקוז, תקציב הרשויות האגניות וגביה על ידי הרשויות המקומיות".
תיקון סעיף 36	51.	בסעיף 36 לחוק העיקרי –
		(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא :
		"(א) רשות אגנית רשאית, באישור השר, להטיל על בעלי מקרקעין בתחומה ארנונות ניהול נגר מיוחדות לכיסוי מלא או חלקי של הוצאות שהוצאו להקמת מפעל ניהול נגר ולתחזוקתו, או של הוצאות משוערות מראש לפעולות אלה." ;
		(2) בסעיף קטן (ב), במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "השר" ;
תיקון סעיף 37	52.	בסעיף 37 לחוק העיקרי, במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "השר".
תיקון סעיף 38	53.	בסעיף 38 לחוק העיקרי -
		(1) בסעיף קטן (א), במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ;
		(2) בסעיף קטן (ד), במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית".
תיקון סעיף 39	54.	בסעיף 39 לחוק העיקרי, במקום "רשות הניקוז", פעמיים, יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "לרשות הניקוז" יבוא "לרשות האגנית".
תיקון סעיף 40	55.	בסעיף 40 לחוק העיקרי, במקום "רשות הניקוז", פעמיים, יבוא "הרשות האגנית" במקום "שר החקלאות" יבוא "מנהל הרשות הארצית".
תיקון סעיף 41	56.	בסעיף 41 לחוק העיקרי, במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "הניקוז" יבוא "ניהול הנגר".
תיקון סעיף 43	57.	בסעיף 43 לחוק העיקרי -
		(1) בסעיף קטן (א), במקום "רשות הניקוז", פעמיים, יבוא "הרשות האגנית" ;
		(2) בסעיף קטן (ב), במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "הניקוז" יבוא "ניהול הנגר" ;
		(3) בסעיף קטן (ג), במקום "בתחום הניקוז" יבוא "בתחום ניהול הנגר", במקום "ארנונות הניקוז" יבוא "ארנונות ניהול הנגר" ובמקום "לרשות הניקוז", פעמיים, יבוא "לרשות האגנית" ;
		(4) בסעיף קטן (ד), במקום "ארנונות ניקוז" יבוא "ארנונות ניהול נגר" , במקום "ארנונות הניקוז" יבוא "ארנונות ניהול הנגר" ובמקום "לרשות הניקוז", פעמיים, יבוא "לרשות האגנית".
מחיקת סעיף 43א	58.	סעיף 43א לחוק העיקרי – יימחק.

- 1א43. (א) השרים, לפי המלצת המועצה ובהסכמת שר הפנים, יקבעו בתקנות מנגנונים ואמות מידה לקביעת תעריפים מזעריים ותעריפים מירביים לבית אב ולדונם קרקע (להלן – התעריפים לבית אב והתעריפים לדונם, בהתאמה) ולעדכוןם מעת לעת בהתאם לצורך, בשים לב לפעולות הנדרשות לטיפול בצרכי משק הניקוז ובהתחשב, בין היתר, במידת דחיפותן ובהיקף המשאבים הנדרשים לשם כך מהגורמים שעליהם הם יוטלו, ובכלל זה הרשויות המקומיות.
- (ב) השרים, לפי המלצת המועצה, ובאישור שר הפנים, יקבעו בצו, מדי שנה, את התעריפים המזעריים והמירביים לבית אב ולדונם בהתאם למנגנונים ואמות המידה שיקבעו בתקנות לפי ס"ק (א).

(ג) השרים, לפי המלצת המועצה ובהסכמת שר הפנים, יקבעו בתקנות מנגנונים ואמות מידה לפיהם כל רשות אגנית תקבע, באישור המועצה הארצית, תעריף לבית אב ותעריף לדונם בתחומה (להלן - תעריף אגני לבית אב ותעריף אגני לדונם), בהתאם לשיקולים הבאים:

(1) התעריפים האגניים יקבעו בתוך טווח התעריפים המזעריים והמירביים שנקבעו לפי תקנת משנה (א);

(2) שמירה על יחס שווה, ככל הניתן, בין ההכנסות הצפויות לאותה רשות אגנית מהתעריף האגני לבית אב ומהתעריף האגני לדונם, למעט ברשויות אגניות שבהן מיעוט תושבים ושטחים נרחבים;

(3) ההוצאות הצפויות לרשות האגנית בהתאם לתכניות העבודה השנתיות שאושרו על ידי המועצה הארצית, ובכלל זה כיסוי מפגעים סביבתיים ושיקום נחלים;

(4) מצבן החברתי-כלכלי המשוקלל של הרשויות המקומיות שבתחום הרשות האגנית;

(5) תקורת הרשויות האגניות;

(6) שמירת חלק מתקציב הרשות האגנית כמרכיב ביטוחי, שישמש בין השאר לכיסוי נזקי אירועי שטפונות חריגים.

(ד) בתקנות לפי סעיף קטן (ב) יקבעו גם אמות מידה לפיהן תהא רשאית רשות אגנית, באישור המועצה הארצית, לקבוע לרשויות מקומיות שבתחומה תעריף לבית אב ולדונם שהוא נמוך מהתעריף האגני לבית אב ולדונם בשל מצב חברתי-כלכלי של רשות מקומית (להלן-תעריף אגני מיוחד- לבית אב ולדונם, בהתאמה).

(ה) המועצה הארצית לא תאשר תעריף אגני שקבעה רשות אגנית אלא לאחר שניתנה לרשויות המקומיות שבתחום הרשות האגנית הזדמנות להביא טענותיהן בפני המועצה הארצית.

(ו) לא אשרה המועצה תעריף אגני, תובא החלטת המועצה ועמדת הרשות האגנית, ונימוקיהן, להכרעה משותפת של השרים ושר הפנים; הכרעה כאמור תהיה כפופה להסכמת שלושת השרים.

(ז) רשות מקומית תעביר לרשות האגנית שבתחומה היא נמצאת, מידי שנה, סכום שיחושב כמכפלה של התעריף האגני לבית אב במספר בתי האב שבה, וכן סכום שיחושב כמכפלה של התעריף האגני לדונם במספר הדונמים שכלולים בתחומה של הרשות המקומית, למעט השטחים המוחזקים ומנוהלים על ידי המדינה, או הכפלה כאמור בתעריף האגני המיוחד לבית אב ולדונם בהתאמה, ככל שנקבע (להלן – מכסת ניקוז).

(ח) השרים, לפי המלצת המועצה הארצית יקבעו בתקנות:

(1) כללים לקביעת היקף התקציב שיועבר באמצעות הרשות הארצית לרשויות האגניות, לצורך מימון הקמה והחזקה של מפעלי ניקוז בעורקים ראשיים, מתוך סכום מכפלת התעריף האגני לדונם בכל רשות אגנית במספר הדונמים שמוחזקים ומנוהלים על ידי המדינה בתחומה של הרשות האגנית; בכללים יקבע, כי היקף התקציב יוגדר לאחר שניתן מענה הולם למימון הקמה והחזקה של מפעלי ניקוז בעורקים שאינם עורקים ראשיים בכל רשות אגנית;

(2) אמות מידה לחלוקת הסכומים שיועברו לרשויות האגניות לפי פסקה (1) בין הרשויות האגניות, לצורך מימון הקמה והחזקה של מפעלי ניקוז בעורקים ראשיים, בשים לב, בין היתר, להיקף הספיקה של העורקים הראשיים שבתחומן, למידת הסיכון הנובעת מהם, לגודל האגן שהם מנקזים ולהשפעתם על הסביבה, וכן למצב החברתי כלכלי המשוקלל של הרשויות המקומיות שבתחום כל רשות אגנית.

(3) יתרת סכום מכפלת התעריף האגני לדונם בכל רשות אגנית במספר הדונמים שמוחזקים ומנוהלים על ידי המדינה בתחומה של הרשות האגנית, שלא הועברו לרשות הארצית לפי סעיף קטן (ו)(1), תועבר לרשויות האגניות בהתאם לחלקה של הרשות האגנית במספר הדונמים שמוחזקים ומנוהלים על ידי המדינה בתחומה, בהתאם בתעריף האגני לדונם שנקבע באותה רשות אגנית.

(4) תקנות לפי סעיף זה ייקבעו בתוך שנים עשר חודשים מיום כניסתו של תיקון מס' 7 לתוקף.

(5) על אף האמור בסעיף זה, עד יום 31.12.16 לא יפחתו התעריפים לבית אב ולדונם בכל רשות אגנית, מהתעריפים האחרונים שנקבעו במוסדות הרשות האגנית ואושרו כדין עד יום כניסתו של תיקון מס' 7 לתוקף.

קביעת מועדים 2א43. המועצה תקבע מועדים להגשת הצעת תכניות העבודה ואומדן התקציב הנדרש לביצוען על ידי הרשויות האגניות, מועדים לאישורה את תכניות העבודה השנתיות שהכינו הרשויות האגניות ואת התקציב הנדרש לביצוען, מועדים להעברת הסכומים מהרשויות המקומיות ומהמדינה לפי סעיפים 1א43(ד) ו-ה) ולמתן הוראות על ידה לרשויות האגניות לפי סעיף 1א43(ז).

גביית מכסות ניהול נגר 3א43. חיוב רשות מקומית במכסת ניהול נגר יוצא לפועל, על פי החלטה של מועצת הרשות האגנית על המכסה שאושרה על ידי המועצה הארצית, כדרך שמוציאים לפועל פסק דין סופי של בית משפט השלום.

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) רשות מקומית רשאית להטיל, לכיסוי הסכומים שעליה להעביר לרשות אגנית לפי סעיף 143א(ב), היטל על בעלי המקרקעין שבתחום הרשות המקומית (להלן – היטל ניקוז)." ;

(2) בסעיף קטן (ב) במקום "אישורו של שר החקלאות" יבוא "אישור השר לאחר שהתייעץ עם המועצה" ;

(3) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) – יימחקו ;

סעיף 43 לחוק העיקרי – יימחק.

מחיקת סעיף 43 61.

בסעיף 44 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 44 62.

(1) בסעיף קטן (א) במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "השר לאחר שהתייעץ עם המועצה" ;

(2) בסעיף קטן (א) בפסקה (1) במקום "מפעל ניקוז" יבוא "מפעל ניהול נגר" ;

(3) בסעיף קטן (ב) במקום "סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934" יבוא "פרק שלושה עשר לפקודת העיריות [נוסח חדש]", במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית" ובסיפה יבוא "והם לא יהיו כפופים לאישור שר הפנים".

בסעיף 46 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 46 63.

(1) בסעיף קטן (א) במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית", במקום "שייקבעו בתקנות" יבוא "שיקבע השר בתקנות, לפי הצעת המועצה" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "המועצה" ;

(2) בסעיף קטן (ב) בכל מקום במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית" ובמקום "שר החקלאות" יבוא "המועצה" ;

(3) בסעיף קטן (ג) במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".

בסעיף 47 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז חייבת להגיש" יבוא "הרשות האגנית תגיש", במקום "הממשלתית" יבוא "הארצית", במקום "ולכלול בו" יבוא "בו ייכללו", במקום "שייקבע בתקנות" יבוא "שיקבע השר בתקנות, לפי הצעת המועצה", ובמקום "ולספק" יבוא "ותספק".

תיקון סעיף 47 64.

בסעיף 48 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".

תיקון סעיף 48 65.

בסעיף 49 לחוק העיקרי במקום "רשות הניקוז", פעמיים, יבוא "הרשות האגנית", במקום "שר החקלאות" יבוא "מנהל הרשות הארצית", במקום "שר החקלאות להטיל את קיומו על מנהל הרשות הממשלתית" יבוא "מנהל הרשות הארצית לבצע את התפקיד במקומה" ובמקום "מרשות הניקוז" יבוא "מהרשות האגנית".

תיקון סעיף 49 66.

תיקון סעיף 50	67.	בסעיף 50 לחוק העיקרי –
		(1) בסעיף קטן (א) במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית", במקום "לאזור ניקוז" יבוא "לאזור ניהול נגר", במקום "הממשלתית" יבוא "הארצית" ובמקום "מפעלי ניקוז" יבוא "מפעלי ניהול נגר";
		(2) בסעיף קטן (ב) במקום "הממשלתית", פעמיים, יבוא "הארצית", במקום "רשות ניקוז" יבוא "רשות אגנית" ובמקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".
מחיקת סעיף 51	68.	סעיף 51 לחוק העיקרי – יימחק.
תיקון כותרת הפרק החמישי	69.	במקום כותרת הפרק החמישי לחוק העיקרי יבוא "פרק ט': סמכות לעלות על קרקע והוראות חירום".
תיקון סעיף 52	70.	בסעיף 52(א) לחוק העיקרי במקום "הממשלתית" יבוא "הארצית" ובמקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".
תיקון סעיף 53	71.	בסעיף 53 לחוק העיקרי –
		(1) בסעיף קטן (א) במקום "שר החקלאות" יבוא "מנהל הרשות הארצית";
		(2) בסעיף קטן (א) בפסקה (1) בסופה יבוא "צו כאמור יפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של משרד החקלאות ופיתוח הכפר בכתובת www.moag.gov.il ".
		(3) בסעיף קטן (א) בפסקה (2) במקום "למנהל הרשות הממשלתית" יבוא "לרשות אגנית";
		(4) בסעיף קטן (ג) במקום "הממשלתית" יבוא "הארצית" והסיפא החל במילים "לא קיבל" - תימחק.
הוספת סעיפים 53א עד 53ח	72.	אחרי סעיף 53 לחוק העיקרי יבוא:
		"החלת דין משמעת 53א. על עובדי הרשויות האגניות יחולו הוראות חוק שירות על עובדי הרשויות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (בסעיף זה – חוק האגניות המשמעת), בשנינויים המחויבים, והסמכויות הנתונות לשר ולמנהל כללי לפי סעיף 31 לחוק המשמעת, יהיו נתונות לשר ולמנהל הכללי של המשרד, בהתאמה."
		פרק י': פיקוח, אכיפה ועונשין
		"הסמכת מפקחים 53ב. (א) השר רשאי להסמיך –

(1) מבין עובדי משרדו או מבין עובדי המשרד להגנת הסביבה, בהסכמת השר להגנת הסביבה – מפקחים שיהיו נתונים להם הסמכויות לפי סעיפים 53 ו-53ד, כולן או חלקן ;

(2) מבין עובדי הרשויות האגניות – מפקחים שיהיו נתונים להם הסמכויות לפי סעיף 53ג.

(ב) לא יוסמך מפקח לפי סעיף קטן (א)(1), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה :

(1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי ;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים ;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

(ג) לא יוסמך מפקח לפי סעיף קטן (א)(2), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה :

(1) הוא לא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת השר לשמש כמפקח ;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סעיף .. כפי שהורה השר ;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר.

סמכויות פיקוח 53ג. (א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי סעיפים 4, 5, 7(א) ו-53(א)(1) לחוק זה, רשאי מפקח –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג בפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו ;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוע הוראות חוק זה או להקל על ביצוע; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3) להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא ניח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

53ד. התעורר חשד לביצוע עבירה על הוראות חוק זה, רשאי מפקח לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁴, בשינויים המחויבים;

53ו. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים כל אלה, לפי העניין:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, ולעניין מפקח שמונה לפי סעיף 53ב(א)(1) – נוסף על האמור, הוא לובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה מנהל הרשות הארצית, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודת מפקח החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

53ז. (א) על אף הוראות סעיפים 53 ו-53ד, לא יפעיל מי שהוסמך לכך לפי חוק זה את סמכויותיו כלפי מערכת הביטחון אלא לאחר שעבר התאמה ביטחונית כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002.⁵

(ב) שר החקלאות ופיתוח הכפר, בהסכמת השר הממונה, יקבע בנהלים תנאים לשימוש בסמכויות לפי חוק זה כלפי מערכת הביטחון.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) יחולו גם על שינוי התנאים שנקבעו לפי אותו סעיף קטן.

(ד) בסעיף זה –

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

⁴ חוקי אי"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.
⁵ ס"ח התשס"ב, עמ' 179.

(1) משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו ;

(2) צבא הגנה לישראל ;

(3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה
שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה ;

(4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20
לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-
1998,⁶ שאינם יחידות כאמור בפסקה (3), ואשר שר
הביטחון הודיע עליהם לשר החקלאות ופיתוח הכפר ;

(5) משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנה
על עדים ;

"השר הממונה" – כמפורט להלן, לפי העניין :

(1) לעניין הגופים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(4)
להגדרה "מערכת הביטחון" – שר הביטחון ;

(2) לעניין הגופים המנויים בפסקה (3) להגדרה
"מערכת הביטחון" – ראש הממשלה ;

(3) לעניין הגופים המנויים בפסקה (5) להגדרה
"מערכת הביטחון" – השר לביטחון הפנים.

הנחיות להפעלת 53ח. לא יופעלו סמכויות כאמור בסעיפים 53 ו-53א אלא
סמכויות בהתאם להנחיות הרשות הארצית.

במקום סעיף 58 לחוק העיקרי יבוא :

73. תיקון סעיף 58

"58. (א) העושה אחד מאלה, דינו מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק
העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – כפל הקנס האמור :

(1) מבצע את אחת הפעולות המפורטות בסעיף 4(א) ללא היתר ממנהל
הרשות הארצית או האגנית, לפי העניין, או שלא בהתאם לתנאי ההיתר
כאמור ;

(2) מבצע את אחת הפעולות המפורטות בסעיף 5 ללא היתר ממנהל הרשות
הארצית או האגנית, לפי העניין, או שלא בהתאם לתנאי ההיתר כאמור.

(3) מפר צו לפי סעיפים 7(א) או 53(א)(1).

(ב) הייתה העבירה נמשכת, יתווסף על העונש הקבוע בסעיף קטן (א) קנס כאמור
בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכת העבירה, ואם נעברה העבירה על ידי
תאגיד – כפל הקנס האמור.

אחרי סעיף 58 לחוק העיקרי, יבוא :

74. הוספת כותרת פרק

⁶ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

פרק י"א: הוראות שונות

75.	בסעיף 59 לחוק העיקרי במקום "הממשלתית" יבוא "הארצית" ובמקום "רשות הניקוז" יבוא "הרשות האגנית".	תיקון סעיף 59
76.	בסעיף 62 לחוק העיקרי, בסיפה יבוא "לרבות סמכויות מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב ומועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב לפי כל דין".	תיקון סעיף 62
77.	אחרי סעיף 63 לחוק העיקרי, יבוא:	תיקונים עקיפים

"ערר לבית הדין לענייני 64. (א) על החלטה של רשות לפי חוק זה ניתן לערור בפני בית מים הדין לענייני מים, בתוך 30 ימים מיום שהחלטה פורסמה כדין, מיום שהערור קיבל הודעה עליה או מיום שנודע לעורר עליה, לפי המוקדם.

(ב) סעיף קטן (א) לא יחול על –

(1) החלטות שר והחלטות המועצה הארצית לניהול הנגר, לרבות החלטות הטעונות אישור שר או אישור המועצה הארצית לניהול הנגר, וכן החלטה של מנהל הרשות הארצית לפי סעיפים 49 ו-53(א);

(2) התקנת תקנות, כללים, צווים או חוקי עזר לפי חוק זה.

פרק י"ב: תיקונים עקיפים

65.	בחוק המים, התשי"ט-1959 בסעיף 140(ב), במקום "המסורים לשיפוטה והכרעתה של ועדת שפיטה" יבוא "הנתונים לסמכותו" ובמקום "הניקוז" יבוא "ניהול הנגר".	תיקון חוק המים
66.	בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט 10(ב) בסופו יבוא: "9) החלטה של המועצה הארצית לענייני ניהול נגר לפי סעיף 9(ב) לחוק ניהול הנגר וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1957 והחלטה לפי סעיף 23 לחוק האמור."	תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים
67.	בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, בתוספת השניה, אחרי פרט 24 יבוא: "25. המועצה הארצית לניהול נגר לפי חוק ניהול הנגר וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1957."	תיקון חוק החברות הממשלתיות

(8) תוספת

(סעיפים 11(ב), 11(א)ג ו-11(א)ה)

בתוספת זו, "אזור ניקוז כנרת", "אזור ניקוז ירדן דרומי", "אזור ניקוז קישון", "אזור ניקוז גליל מערבי", "אזור ניקוז כרמל", "אזור ניקוז שרון", "אזור ניקוז ירקון", "אזור ניקוז שורק-לכיש", "אזור ניקוז שיקמה-בשור", "אזור ניקוז ים המלח", "אזור ניקוז ערבה" - כמשמעותם באכרזת הניקוז וההגנה מפני שטפונות (אזורי ניקוז), התשנ"ז-1996.⁷

טור א' שם רשות הניקוז	טור ב' תחום רשות הניקוז	טור ג' רשויות מקומיות החברות ברשות הניקוז	טור ד' מספר הקולות של נציג רשות מקומית חברה	טור ה' המספר המירבי של חברי ההנהלה
כנרת עיריות	אזור ניקוז כנרת	עיריות -	9 - בהם יהיו נציג	
מועצות		טבריה	1 אחד, שני נציגי	
		צפת	1 מקומיות, וחמישה	
		קרית שמונה	1 נציגי מועצות אזוריות	
		מועצות מקומיות -		
		אל עג'ר	1	
		בוקעתא	1	
		גוש חלב	1	
		חצור הגלילית	1	
		טובא-זנגריה	1	
		יבנאל	1	
		יסוד-המעלה	1	
		כנרת	1	
		מג'דל שמס	1	
		מגאר	1	
		מגדל	1	
		מטולה	1	
		מנחמיה	1	
		מסעדה	1	
		עילבון	1	
		עין קיניה	1	
		קצרין	1	
		ראמה	1	
		ראש פינה	1	
		מועצות אזוריות -		
		גולן	3	
		הגליל העליון	3	
		הגליל התחתון	2	
		מבואות החרמון	2	
		מרום הגליל	2	
		עמק הירדן	3	
		בעלי קרקעות -		
		קרן קיימת לישראל	1	

⁷ ק"ת התשנ"ו, עמ' 1163.

ירדן דרומי עיריות	אזור ניקוז ירדן דרומי	עיריות -	5 - בהם יהיו נציג
		נצרת עילית	1 אחד, נציג מועצות
		עפולה	1 מקומיות אחד, ושני
		מועצות מקומיות -	נציגי מועצות אזוריות
		איכסאל	1
		בית שאן	1
		דבורייה	1
		כפר קמה	1
		כפר תבור	1
		עין מאהל	1
		שבלי	1
		מועצות אזוריות -	
		בקעת בית שאן	3
		הגלבוע	2
		הגליל התחתון	2
		נוף הגליל	1
		עמק יזרעאל	2
קישון נציגי	אזור ניקוז קישון	עיריות -	9 - בהם יהיו שני
		חיפה	2 עיריות, שני נציגי
		מגדל העמק	1 מקומיות, וארבעה
		נצרת	1 מועצות אזוריות
		נצרת עילית	1
		נשר	1
		עפולה	2
		קרית אתא	1
		קרית ביאליק	1
		קרית מוצקין	1
		שפרעם	1
		מועצות מקומיות -	
		איכסאל	1
		ביר אל-מכסור	1
		בסמת טבעון	1
		בועיינה-נוג'ידאת	1
		זרזיר	1
		טורעאן	1
		יפיע	1
		יקנעם עלית	1
		כפר כנא	1
		כפר מנדא	1
		כעביה טבאש-חג'אג'רה	1
		משהד	1
		עילוט	1
		עספייא	1
		קרית-טבעון	1

1	ריינה			
1	רכסים			
1	רמת-ישי			
	מועצות אזוריות -			
2	הגלבע			
2	הגליל התחתון			
2	זבולון			
2	מגידו			
1	משגב			
1	נוף הגליל			
1	נחל עירון			
5	עמק יזרעאל			
11 - בהם יהיו	עיריות -	אזור ניקוז גליל מערבי	גליל מערבי	שלושה
נציגי עיריות, שלושה	כרמיאל			נציגי
מועצות מקומיות, נציגי	מעלות תרשיחא			
וארבעה	נהריה			מועצות
אזוריות	סח'נין			
	עכו			
	קרית ים			
	קרית מוצקין			
	קרית ביאליק			
	תמרה			
	מועצות מקומיות -			
	אבו סנאן-כפר יאסיף			
	איעבלין			
	בית ג'ן			
	ביענה			
	ג'דידה-מכר			
	ג'וליס			
	דיר אל-אסד			
	דייר חנא			
	חצרות יסף			
	חורפיש			
	ינוח-ג'ת			
	ירכא			
	כאבול			
	כאוכב אבו אלהיג'א			
	כסרא-סומיע			
	כפר ורדים			
	מג'ד אל-כרום			
	מזרעה			
	מעיליא			
	נחף			
	סאג'ור			

	1	עראבה		
	1	פסוטה		
	1	פקיעין		
	1	ראמה		
	1	שבי ציון		
	1	שלומי		
	1	שעב		
		מועצה מקומית -		
	1	תעשייתית מגדל תפן		
		מועצות אזוריות -		
	3	מטה אשר		
	3	מעלה יוסף		
	2	מרום הגליל		
	2	משגב		
כרמל עיריות		עיריות -	אזור ניקוז כרמל	7 - בהם יהיו נציג
מועצות	2	חיפה		אחד, שני נציגי
נציגי	1	טירת כרמל		מקומיות, ושלושה
		מועצות מקומיות -		מועצות אזוריות
	1	אור עקיבא		
	1	בנימינה		
	1	גבעת עדה		
	1	ג'סר אל-זרקא		
	1	דאלית-אל-כרמל		
	2	זכרון-יעקב		
	1	כפר קרע		
	1	עספייא		
	1	עתלית		
	1	פורידיס		
	1	פרדס-חנה - כרכור		
		מועצות אזוריות -		
	1	אלונה		
	2	חוף הכרמל		
	2	מגידו		
	1	מנשה		
	1	נחל עירון		
		בעלי קרקעות -		
	1	חב' גני רמת הנדיב בע"מ		
	1	החב' לפיתוח קיסריה בע"מ		
שרון נציגי		עיריות -	אזור ניקוז שרון	9 - בהם יהיו שני
מועצות	1	אום-אל-פחם		עיריות, שני נציגי
נציגי	1	אל-טירה		מקומיות, וארבעה
	1	באקה אל-גרבייה		מועצות אזוריות
	2	חדרה		

1	טייבה
1	כפר סבא
2	נתניה
1	רעננה
	מועצות מקומיות -
1	אבן-יהודה
1	אליכין
1	ג'ת
1	זמר
1	כוכב יאיר
1	כפר יונה
1	כפר שמריהו
1	קציר-חריש
1	ערערה
1	פרדס-חנה - כרכור
1	פרדסיה
1	קדימה
1	קלנסווה
1	תל-מונד
	מועצות אזוריות -
2	דרום השרון
2	חוף השרון
2	לב השרון
2	מנשה
1	נחל עירון
3	עמק-חפר
	בעלי קרקעות -
1	החב' לפיתוח קיסריה בע"מ

ירקון שלושה	אזור ניקוז ירקון	עיריות -	11 — בהם יהיו
		אור יהודה	נציגי עיריות, שלושה
		בני ברק	נציגי מועצות
מקומיות,		בת ים	וארבעה נציגי
מועצות		גבעתיים	אזוריות
		הוד השרון	
		הרצליה	
		חולון	
		יהוד	
		כפר סבא	
		לוד	
		פתח תקוה	
		קרית אונו	
		ראש העין	
		רמלה	
		רמת גן	
		תל אביב-יפו	

מועצות מקומיות -				
1	אזור			
1	אלעד			
1	בית דגן			
1	גבעת שמואל			
1	ג'לג'וליה			
1	גני תקוה			
1	כפר ברא			
1	כפר קאסם			
1	כפר שמריהו			
1	מודיעין			
1	מכבים-רעות			
1	נווה אפרים מונסון			
1	סביון			
1	רמות השבים			
1	רמת השרון			
1	שוהם			
מועצות אזוריות -				
1	אפעל			
1	גזר			
2	דרום השרון			
1	הירקון			
2	חבל מודיעין			
1	חוף השרון			
2	מטה יהודה			
1	עמק לוד			
9 - בהם יהיו שני	עיריות -	אזור ניקוז שורק-לכיש	שורק-לכיש	נציגי
עיריות, שני נציגי	2	אשדוד		מועצות
מקומיות, וארבעה	1	בית שמש		נציגי
מועצות אזוריות	1	יבנה		
	2	ירושלים		
	1	נס ציונה		
	1	קרית גת		
	1	ראשון-לציון		
	1	רחובות		
מועצות מקומיות -				
	1	אבו גוש		
	1	באר-יעקב		
	1	בני עי"ש		
	1	גדרה		
	1	גן-יבנה		
	1	מבשרת-ציון		
	1	מזכרת-בתיא		
	1	קרית יערים		
	1	קרית מלאכי		

1	קרית-עקרון			
	מועצות אזוריות -			
2	באר-טוביה			
1	ברנר			
1	גדרות			
1	גזר			
1	גן רווה			
1	חבל יבנה			
2	יואב			
4	לכיש			
2	מטה יהודה			
1	נחל שורק			
1	שפיר			
<hr/>				
7 -	בהם יהיו נציג	עיריות -	שיקמה-בשור	עיריות
1	אחד, שני נציגי	אופקים	אזור ניקוז שיקמה-בשור	מועצות
1	מקומיות, ושלושה	אשקלון		נציגי
1	מועצות	באר שבע		
1		דימונה		
1		רהט		
1		שדרות		
		מועצות מקומיות -		
1		חורה		
1		ירוחם		
1		כסיפה		
1		להבים		
1		לקיה		
1		מיתר		
1		נתיבות		
1		עומר		
1		ערערה בנגב		
1		שגב שלום		
1		תל שבע		
1		מועצה מקומית תעשייתית		
1		רמת חובב		
		מועצות אזוריות -		
2		אשכול		
2		בני שמעון		
1		חוף אשקלון		
2		לכיש		
2		מרחבים		
1		עזתה		
3		רמת נגב		
1		שער הנגב		
<hr/>				
3 -	בהם יהיו נציג	עיריות -	אזור ניקוז ים המלח	ים המלח
1	אחד, נציג מועצות	ירושלים		עיריות

מקומיות			
ערד	1	אחד, ונציג מועצות	
מועצות מקומיות -		אזוריות אחד	
מצפה רמון	1		
מועצות אזוריות -			
תמר	2		
<hr/>			
ערבה עיריות		אזור ניקוז ערבה	עיריות -
	3	בהם יהיו נציג	
מקומיות	1	אחד, נציג מועצות	
אזוריות		אחד, ונציג מועצות	
			מועצות אזוריות -
	1	אחד	
	2		
	1		
<hr/>			

מוגש על ידי שר החקלאות ופיתוח הכפר

י"ב בתמוז התשע"ד
10 ביולי 2014